

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613010120
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5613010120.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Moniky Liptákovej, na verejnom zasadnutí konanom 30. apríla 2019 prejednal odvolania podané prokurátorom, obžalovanými Mgr. B. D. a U. Y. a poškodenými S. G., JUDr. F. Y., D. Y., C. D., C. D., N. D., J. C., U. D. a I. R. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 2T/62/2013-1074 z 13.10.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 2T/62/2013-1074 z 13.10.2017 v časti - vo výroku o náhrade škody, týkajúcom sa poškodených B. D. a D. Y..

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine, treste a výroku o škode, týkajúcom sa poškodených PhDr. N. D., Ing. C. G., JUDr. F. Y., S. G., C. D., U. D. a I. R., rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 2T/62/2013-1074 z 13.10.2017, rozhodol o nároku na náhradu škody nasledovne:

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný U. Y. p o v i n n ý nahradit' poškodenému C. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom W. I. - S., I. XX/X, škodu vo výške 2 914,90 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný U. Y. p o v i n n ý nahradit' poškodenej J. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Česká republika, Y. H. XX, škodu vo výške 2 914,90 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný U. Y. p o v i n n ý nahradit' poškodenému N. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom W. I. - S., I. XX/X, škodu vo výške 2 914,90 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný Mgr. B. D. p o v i n n ý nahradit' poškodenej D. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. I., M. C. XX, škodu vo výške 20 372,80 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. so zvyškom nároku na náhradu škody sa poškodená D. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. I., M. C. XX, odkazuje na civilný proces.

Podľa § 319 Tr. por. odvolania prokurátora, obžalovaného U. Y. a poškodených JUDr. F. Y., S. G., C. D., U. D., I. R. a D. Y. z a m i e t a , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 2T/62/2013-1074 z 13.10.2017 boli obžalovaní Mgr. B. D. a U. Y. uznaní vinnými, že:

1. v presne nezistený deň v septembri roku 2009 v W. I. s cieľom získať neoprávnený prospech obžalovaný Mgr. B. D. požiadal PhDr. N. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. I., X. I. XXXX/XX, aby uzavrela v G. G. v pobočke W. I. dve úverové zmluvy, ktoré bude splácať on, taktiež požiadal J. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. I., I. XXX/X, aby jeden z úverov zabezpečila ako záložný dlžník svojou nehnuteľnosťou, a to jej bytom č. XX a spoluvlastníckym podielom na spoločných priestoroch na I. O. č. XXX/X, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. B., obec W. I., okres W. I., za čo jej sľúbil pravidelnú mesačnú odmenu vo výške 333,33 Eur, pričom Y. tvrdil, že zabezpečovaný úver je pre jeho tetu, čo nebola pravda, následne dňa 21.09.2009 v W. I. uzavrela PhDr. N. D. ako dlžník s veriteľom G. G., H., zmluvu o splátkovom úvere č. 0334477378, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 16 000,- Eur, ktorý mal byť splácaný 60 mesačnými splátkami vo výške 331,83 Eur počnúc dňom 10.10.2009 a zmluvu o splátkovom úvere č. 0334475823, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 33 000,- Eur, ktorý mal byť splácaný 60 mesačnými splátkami vo výške 636,88 Eur počnúc dňom 10.10.2009, a ktorý bol zabezpečený uvedenou nehnuteľnosťou záložcom J. Y., pričom Mgr. B. D. bezprostredne po uzavretí zmlúv o splátkových úveroch od PhDr. N. D. prevzal celkovo sumu 48 545,31 Eur, pričom bol uzrozmeneý vzhľadom na svoju finančnú situáciu s tým, že dohody ohľadom poukazovania finančných prostriedkov na inkasný účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX zriadený J. Y. v G. G., Z., pobočke v W. I. pre účely úhrad splátok uvedených úverov nedodrží, čo sa aj stalo, pre účely splácania úveru č. 0334477378 poskytol iba sumu vo výške 1 660,- Eur, tento úver musela splatiť z vlastných úspor poškodená PhDr. N. D., čím jej spôsobil škodu vo výške najmenej 15 810,83 Eur a J. Y. reálne hrozí škoda vo výške najmenej 21 552,24 Eur (ktorá suma zodpovedá zostatku úveru č. 03344775823 po vyhlásení jeho mimoriadnej splatnosti a bude uspokojovaná z výťažku započatej dobrovoľnej dražby založeného nehnuteľného majetku),

2. s cieľom získať neoprávnený prospech obžalovaný Mgr. B. D. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obžalovaným U. Y., oslovil v mesiaci júl 2009 poškodeného Ing. C. G., bytom C. XXX/X, W. I. s požiadavkou poskytnutia pôžičky na bližšie neurčený účel pre spoločnosť Kapitál Impérium s.r.o., Továrenská 14, Bratislava, IČO 36357839, na základe čoho po presvedčení poškodeného, že pôžička bude riadne splatená, tento 13.07.2009 v mieste svojho bydliska uzatvoril za prítomnosti obvinených Zmluvu o pôžičke, v zmysle ktorej poskytol označenej spoločnosti zastúpenej obžalovaným Y. hotovostnú pôžičku vo výške 9 958,- Eur, v zmysle zmluvy mala byť pôžička vrátená najneskôr do 13.07.2010 jednou splátkou, zmluvne bola dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 20 %, úrok bol vyplatený poškodenému pri podpise zmluvy, pričom obaja obžalovaní boli už v čase uzatvárania zmluvy uzrozmeneý s tým, že finančné prostriedky, vzhľadom na finančnú situáciu označenej spoločnosti, ktorú pred poškodeným zatajili, nebudú poškodenému vrátené,

následne po opakovanom naliehaní poškodeného obžalovaným Mgr. D. v priebehu mesiaca september 2009 a po jeho predchádzajúcej dohode s obžalovaným U. Y., vyžiadali od poškodeného poskytnutie ďalšej pôžičky na bližšie neurčený účel pre spoločnosť Kapitál Impérium s.r.o., Továrenská 14, Bratislava, IČO 36357839, s uistením poškodeného, že obe pôžičky budú riadne splatené, poškodený dňa 28.09.2009 v hoteli Jánošík v Liptovskom Mikuláši uzatvoril za prítomnosti obžalovaných Zmluvu o pôžičke, v zmysle ktorej poskytol označenej spoločnosti zastúpenej obžalovaným Y. pôžičku vo výške 10 000,- Eur, v zmysle zmluvy mala byť pôžička vrátená najneskôr do 30.01.2010 jednou splátkou, zmluvne bola dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 15 %, z úroku v sume 1 500,- Eur bolo vyplatené poškodenému vo viacerých splátkach 1 300,- Eur v presne nezistenom čase, pričom obaja obžalovaní boli už v čase uzatvárania zmlúv uzrozmeneý s tým, že finančné prostriedky, vzhľadom na finančnú situáciu označenej spoločnosti, ktorú pred poškodeným zatajili, nebudú poškodenému vrátené, na naliehanie obžalovaného Mgr. D. došlo k predĺženiu termínu splatnosti druhej pôžičky ku dňu splatnosti prvej pôžičky z 13.07.2009, teda do 13.07.2010, napriek urgenciám zo strany poškodeného mu nebola vrátená ani časť z poskytnutých pôžičiek, čím poškodenému Ing. C. G. bola spôsobená škoda v celkovej výške poskytnutej istiny pôžičiek, teda 19 958,- Eur,

3. obžalovaný Mgr. B. D. zastupujúci spoločnosť Kapitál Impérium s.r.o. so sídlom Továrenská 14, Bratislava, IČO: 36357839 v úmysle získať neoprávnený prospech, v mesiaci júl 2009 v reštaurácii OC Tesco, Kamenné pole Liptovský Mikuláš, na základe zmluvy o pôžičke pre spol. Kapitál Impérium s.r.o. vylákal finančné prostriedky od poškodenej JUDr. F. Y., M. XXX, W. I., vo výške 3 319,39 Eur v hotovosti na dobu 1 mesiaca s úrokom 10 %, na mieste jej v hotovosti vyplatil úrok 331,94 Eur, pričom bol uzrozmeneý s tým, že požičané finančné prostriedky nebude schopný vrátiť, vzhľadom na finančnú situáciu označenej spoločnosti, ktorú pred poškodenou zatajil,

následne v presne nezistený deň v mesiaci august 2009 v Liptovskom Mikuláši v čase, kedy malo dôjsť k splateniu prvej pôžičky, ku ktorej splateniu však nedošlo a bol uzročený s tým, že požičané finančné prostriedky nebude schopný vrátiť, požiadal poškodenú o poskytnutie druhej pôžičky pre spol. Kapitál Impérium s.r.o. vo výške 4 979,08 Eur na dobu maximálne 1 mesiaca, pričom finančné prostriedky poskytla v hotovosti, za čo jej bol na mieste v hotovosti vyplatený úrok vo výške 331,94 Eur (10 000,- Sk),

neskôr dňa 09.11.2009 v Liptovskom Mikuláši, kedy už mali byť splatené prvé dve pôžičky, ktoré však splatené neboli a za tej istej zlej finančnej situácie spoločnosti Kapital Imperium s.r.o., presvedčil poškodenú o poskytnutie tretej pôžičky pre túto spoločnosť na zrealizovanie obchodu s p. Y. vo výške 33 193,92 Eur na dobu maximálne 1 mesiaca so sľubovaným výnosom 3 319,39 Eur, poškodená na základe Zmluvy o pôžičke spísanej toho dňa (09.11.2009) bankovým prevodom poskytla spol. Kapitál Impérium v tento deň sumu 25 227,- Eur a najneskôr ku dňu 09.12.2009 jej malo byť v zmysle dohody vrátené celkom 36 181,60 Eur, čo sa však nestalo, v tento deň (9.12.2009) Mgr. B. D. požiadal poškodenú o predĺženie lehoty na vrátenie finančných prostriedkov najneskôr do januára 2010, s čím poškodená po presvedčení obžalovaným, že je budú všetky peniaze vrátené, súhlasila, v lehote splatnosti tejto poslednej pôžičky - do konca januára 2010 bolo celkovo JUDr. F. Y. vrátených - 24.12.2009 suma 2 980,- Eur, 30.12.2009 suma 2 000,- Eur a po lehote splatnosti 04.05.2010 suma 1 660,- Eur, 27.05.2010 sumu 1 000,- Eur a 16.02.2011 sumu 1 000,- Eur, čím jej bola spôsobená škoda v celkovej výške najmenej 27 881,59 Eur,

4. obžalovaný U. Y. s cieľom získať neoprávnený prospech ako konateľ spoločnosti KAPITÁL IMPÉRIUM s.r.o. Bratislava, Továrenská 14, IČO: 36357839, uzatvoril na presne nezistenom mieste v Liptovskom Mikuláši dňa 23.12.2009 kúpnu zmluvu podľa § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka s predávajúcimi S. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., C. D., nar. XX.X.XXXX, bytom W. U. XXX, B. D., nar. X.X.XXXX, bytom S. XX, U. D., nar. X.X.XXXX, bytom D. XX, I. R., nar. X.X.XXXX, bytom F. XXX, D., a Ing. V. M., nar. X.X.XXXX, bytom M. XX/XX U., predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti (v podiele vyjadrenom v predmetnej zmluve) parc. č. 1540/39 - orná pôda, k.ú. W. U., Správa katastra Liptovský Mikuláš, za kúpnu cenu v celkovej výške 40 808,60 Eur, v zmysle zmluvy bola kúpna cena na podiel Ing. V. M. vo výške 5 829,80 Eur vyplatená pred podpisom kúpnej zmluvy a kúpnu cenu vo výške 34 978,80 Eur na podiel ostatných spoluvlastníkov mal kupujúci zaplatiť najneskôr do 6 mesiacov od podpisu zmluvy prevodom na dohodnutý účet č. XXXXXXXX/XXXX, pričom už v čase uzatvárania zmluvy obžalovaný vedel, vzhľadom na finančnú situáciu označenej spoločnosti, že zmluvnú povinnosť uhradiť kúpnu cenu 34 978,80 Eur nebude schopný splniť, vklad vlastníckeho práva v prospech spoločnosti Kapitál Impérium s.r.o. bol povolený rozhodnutím Správy katastra Liptovský Mikuláš zo 27.1.2010 č. vkladu V 3813/09, kúpna cena nebola ním ako štatutárnym orgánom označenej spoločnosti ani dodatočne uhradená, čím spôsobil škodu S. Y. vo výške 5 829,80 Eur, C. D. vo výške 5 829,80 Eur, B. D. vo výške 8 744,70 Eur, U. D. vo výške 7 287,25 Eur a I. R. vo výške 7 287,25 Eur, teda celkovo vo výške 34 978,80 Eur,

5. s cieľom získať neoprávnený prospech obžalovaný Mgr. B. D. ako zástupca spoločnosti AWIN, s.r.o., Kukučínova 34, Bratislava, IČO 35874848, uzatvoril v mene tejto spoločnosti, v pozícii dlžníka dňa 02.08.2010 Zmluvu o pôžičke s veriteľom - poškodenou D. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. C. XX, W. I. v mieste jej bydliska, na základe ktorej bola tejto spoločnosti poškodenou poskytnutá pôžička vo výške 16 596,- Eur, táto mala byť vrátená do 02.08.2011, dlžníkom akceptujúc úrokovú sadzbu 10 %, v článku V zmluvy bolo dohodnuté, že pohľadávka veriteľa bude zabezpečená ručiteľom - obžalovaným a zábezpekou - obrazom s názvom „Žehliaca pani“ z roku 1949, olej na plátne od akademického maliara Vincenta Hložníka, o ktorom obraze poškodenej tvrdil, že je jeho vlastníkom, čo nebola pravda, už pri uzatváraní zmluvy vedel, že pôžička nebude riadne plnená vzhľadom na finančnú situáciu dlžníka a že peniaze z nej získané použije pre vlastnú potrebu, pôžička nebola v účtovníctve dlžníka ani zaevidovaná, obraz, ktorý pri uzatváraní zmluvy dal obžalovaný poškodenej, asi o dva týždne od poskytnutia pôžičky od poškodenej vyžiadal späť tvrdiac, že ho ide dať nafotiť pre aukčnú spoločnosť SOGA, čo nebola pravda, následne obraz poškodenej nevrátil, z poskytnutej pôžičky jej uhradil v presne nezistenom čase 2010 sumu 1 659,60 Eur ako úrok z poskytnutej pôžičky,

tiež s menovanou poškodenou uzatvoril v mene tejto spoločnosti - AWIN, s.r.o., v pozícii dlžníka, dňa 12.08.2010 Zmluvu o pôžičke v mieste jej bydliska, na základe ktorej bola tejto spoločnosti poškodenou poskytnutá pôžička vo výške 16 596,- Eur, táto mala byť vrátená do 12.10.2010, dlžníkom akceptujúc

úrokovú sadzbu 10 %, v článku VI zmluvy bolo dohodnuté, že pohľadávka veriteľa bude zabezpečená ručiteľom - obžalovaným a zábezpekou - obrazom s názvom „Oravská dedina“ z roku 1930, olej kartón od akademického maliara Martina Benku, ktorého vlastníkom podľa tejto zmluvy a vyjadrenia bol on, obraz po ukázaní poškodenej si odniesol so sebou s tvrdením, že ho ide okamžite so ziskom predať, poškodenej tvrdil, že ide o originál, čo nebola pravda, už pri uzatváraní zmluvy vedel, že pôžička nebude riadne plnená vzhľadom na finančnú situáciu dlžníka a že peniaze z nej získané použije pre vlastnú potrebu, pôžička nebola v účtovníctve dlžníka ani zaevidovaná, z poskytnutej pôžičky jej uhradil v presne nezistenom čase sumu 1 659,60 Eur ako úrok z poskytnutej pôžičky a po následných viacnásobných urgenciách s poškodenou jej vyplatil 04.02.2011 sumu 8 500,- Eur, po urgovaní splatenia pôžičiek s ňou prestal komunikovať, konateľ označenej spoločnosti C. H. jej dňa 6.6.2012 vyplatil sumu 1 000,- Eur, čím jej spôsobil škodu vo výške poskytnutej istiny pôžičiek, teda 33 192,- Eur,"

čím obžalovaný Mgr. B. D. spáchal v bodoch 1), 2), 3) a 5) pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., v bode 1) v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., v bode 2) v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaný U. Y. spáchal v bodoch 2) a 4) pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., v bode 2) v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Za to bol obžalovaný Mgr. B. D. odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný U. Y. bol odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., s použitím § 51 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 3 roky a 6 mesiacov. Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe poškodeným Ing. C. G., S. G., C. D., U. D. a I. R. spôsobenú škodu. Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. obžalovanému uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom na súde v mieste pobytu obžalovaného podľa konkrétneho určenia probačného a mediačného úradníka, a to počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaným Mgr. B. D. a U. Y. bolo uložené spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Ing. C. G. škodu vo výške 19 958,- Eur. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému Mgr. B. D. bolo uložené nahradiť poškodeným JUDr. F. Y. škodu vo výške 24 221,59 Eur, D. Y. škodu vo výške 21 372,80 Eur a PhDr. N. D. škodu vo výške 6 901,80 Eur. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému U. Y. bolo uložené nahradiť poškodeným S. G. škodu vo výške 5 829,80 Eur, C. D. škodu vo výške 5 829,80 Eur, U. D. škodu vo výške 7 287,25 Eur a I. R. škodu vo výške 7 287,25 Eur. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. per analogiam odkázal dedičov poškodenej B. D. s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodených JUDr. F. Y., D. Y. a S. G. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 13.10.2017 vyplýva, že hlavné pojednávanie sa vykonalo, po splnení zákonom stanovených podmienok (§ 252 ods. 2 Tr. por.), v neprítomnosti obžalovaných. Po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku prokurátor uviedol, že podáva odvolanie voči obidvom obžalovaným. Poškodení S. G. a C. D. podali odvolanie voči výroku o náhrade škody.

Dňa 20.10.2017 súdu prvého stupňa bolo doručené odvolanie obžalovaného Mgr. B. D., podané prostredníctvom obhajkyne, a to proti výroku o vine, výroku o treste a výroku o náhrade škody, s tým, že odvolanie písomne odôvodní po doručení písomného vyhotovenia rozsudku.

Dňa 18.9.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie odvolania obžalovaného Mgr. B. D. prostredníctvom obhajkyne JUDr. Anny Jarošovej, ktorá v podstatnom uviedla v odvolaní nasledovné argumenty:

„Nestotožňujem sa s názorom prvostupňového súdu, že som spáchal skutky, z ktorých som bol obžalovaný. Súd pochybil, keď moje konanie vyhodnotil ako spáchanie trestného činu podvodu. Jeho rozhodnutie nemá oporu ani vo vykonanom dokazovaní, v rámci ktorého nebolo preukázané úmyselné zavinenie. Mám za to, že súd vyhodnotil dôkazy len z jednostranného uhla pohľadu. Vychádzal najmä z dohadov a subjektívnych názorov poškodených, ktoré boli založené predovšetkým na emóciách a na snahe pomstiť sa.

Na naplnenie subjektívnej stránky trestného činu podvodu sa vyžaduje, aby páchatel už v čase uzatvárania zmlúv konal v úmysle vypožičané peniaze nevrátiť alebo konal aspoň v úmysle, že nebude môcť vypožičané peniaze vrátiť, čím uvedie niekoho do omylu, aby sa na škodu jeho majetku obohatil. Ja som však v čase sprostredkovania uzatvorenia zmlúv o pôžičke nekonal v úmysle, že peniaze nebudú veriteľom nikdy vrátené a už vôbec som sa neobohatil na škodu cudzieho majetku. Zmluvy o pôžičke podpisovali konatelia a finančné prostriedky získané z pôžičiek boli riadne zaúčtované v účtovníctve spoločnosti.

Súd opomenul tú skutočnosť, že ja som konal na základe generálnych plných moci, ktoré mi udělili konatelia obchodných spoločností - obchodnej spoločnosti KAPITÁL IMPÉRIUM s. r. o. so sídlom Továrnská 14, Bratislava 811 09, IČO: 36357839 (konateľ: U. Y.) a obchodnej spoločnosti AWIN, s. r. o. so sídlom Kukučínova 34, Bratislava, IČO: 35874848 (konateľ: C. H.). Ja som nebol spoločníkom ani konateľom uvedených obchodných spoločností. Len som konal v ich mene a v ich záujme, a na tom základe v zmysle zákona vznikli práva a povinnosti priamo zastúpeným obchodným spoločnostiam. Robil som pre nich v dobrej viere, ako som vedel najlepšie, čo konatelia potvrdili aj vo svojich výpovediach v rámci trestného konania. Generálne plné moci uzavreté na dobu určitú boli pravidelne obnovované, o čom svedčí, že konatelia boli s mojou prácou spokojní a nenamietali, že konám v rozpore s ich záujmami. Práve naopak, uviedli, že som do spoločnosti priniesol rozpracované projekty, ktoré boli pre ich spoločnosť prínosom. Zároveň podotýkam, že som nebol zodpovedný za účtovníctvo predmetných obchodných spoločností a nemal som nijaké dispozičné právo s ich bankovými účtami, ani som sa nijakým spôsobom neobohatil na škodu cudzieho majetku. Podmienky, ktoré som dohadoval pri sprostredkovaní, boli vždy výhodné pre obidve zmluvné strany.

Ja som bol uzročený s tým, že vykonávam prácu pre spoločnosti, ktoré sú stabilné a majú v rámci obchodných vzťahov silnú pozíciu a dobré meno. Dôveru svojich obchodných partnerov si získali na základe dobrých obchodných výsledkov a poctivého obchodného styku. Zapájali sa do charitatívnych akcií a zúčastňovali sa verejnoprospešných akcií. Pokiaľ by si serióznym prístupom a poctivou prácou nevybudovali dobré meno, nebolo by sa im podarilo získať od fyzických osôb pôžičky.

Predovšetkým spoločnosť KAPITÁL IMPÉRIUM s. r. o. mala za sebou úspešné projekty, podieľala sa tiež na charite a zúčastňovala sa verejnoprospešných akcií. Získala si dobré meno aj na Liptove a veľa projektov bolo uskutočnených s jej pomocou - financovala geometrické plány pri vyporiadaní vlastníckeho práva k pozemkom, financovala tiež stavebné projekty. Dôveru ľudí si spoločnosť vybudovala práve tým, že vždy svoje záväzky dodržala a pomohla tak mnohým ľuďom vyriešiť ich problémy. Poškodení aktivity obchodnej spoločnosti a aj výsledky jej finančného hospodárenia dobre poznali, boli s nimi uzročení ešte predtým, ako uzavreli so spoločnosťou zmluvy o pôžičke. V konečnom dôsledku zmluvy o pôžičke boli s veriteľmi uzavreté za veľmi výhodných podmienok, boli uzavreté slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, pričom všetci účastníci boli plne spôsobilí k právnym úkonom. Vzhľadom na dlhoročné dobré skúsenosti a obchodné úspechy ani jedna zo zmluvných strán nemohla dopredu predpokladať, že spoločnosť nebude môcť splniť svoje záväzky alebo splniť ich len čiastočne.

Na základe analýzy a podnikateľského projektu na obdobie rokov 2009-2013, v ktorom bol uplatnený aj princíp opatrnosti s prvkami pesimistického prístupu, som bol presvedčený o tom, že spoločnosť je v zisku a má na to, aby rozvinula a zrealizovala developerský projekt, z ktorého mala mať spoločnosť vysoký finančný výnos. Mnohopočetné testy a analýzy preukázali stabilitu a rentabilitu podnikateľského zámeru.

Akonáhle sa objavili problémy s plnením záväzkov, spoločnosť KI robila opatrenia, aby nesklamala svojich veriteľov. Uzatvárali sa dodatky na predĺženie splatnosti pôžičiek a hľadali sa alternatívne spôsoby riešenia, čo vyplynulo aj z vykonaného dokazovania. Spoločnosť sa dostala do finančných problémov na základe okolností, ktoré nemohla priamo ovplyvniť. Dôvodom nebola absencia písomnej zmluvy s obchodnou spoločnosťou Niersberger Slovakia s.r.o. (ako to uvádza súd), ale nenaplnenie dohodnutých podmienok ústnej dohody s uvedenou spoločnosťou. Spolupráca s touto spoločnosťou bola vždy korektná a nevyžadovala písomnú formu, už len jej pôsobenie v rôznych štátoch sveta je toho zárukou. Dôvodom bola predovšetkým zmena podnikateľského plánu spoločnosti Niersberger Slovakia

s. r. o. z dôvodu jej finančných problémov (nevyplatil ich ruský zadávateľ stavby v Jekaterinburgu - Stavba NC GLOBUS), a tým odstúpenia od dohody so spoločnosťou KI pár dní pred podpisom zmluvy. Na základe uvedených skutočností a vykonaných dôkazov nie je na mieste odôvodnenie rozsudku v tom slova zmysle, že z vykonaných dôkazov mal súd spoľahlivo preukázané, že skutky, z ktorých sme aj s U. Y. boli obžalovaní, sme spáchali, konali sme v priamom úmysle, pretože sme uvedeným spôsobom chceli porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana vlastníckeho práva. Už len tá skutočnosť, že pôžičky boli splácané v rámci možností spoločnosti, konali sa osobné rokovania s veriteľmi, podpisovali sa dohody o splátkach, hľadali sa náhradné riešenia,.... svedčia o tom, že spoločnosť chcela a mala záujem požičané peniaze vrátiť.

Mám za to, že súd nesprávne právne posúdil vec, pretože táto mala byť predmetom civilného konania, a nie trestného konania. Veritelia, ktorých pohľadávky neboli uspokojené, príp. boli uspokojené len čiastočne, si mali svoje nároky uplatniť proti spoločnostiam v civilnom sporovom konaní, príp. ich mali prihlásiť pri likvidovaní obchodných spoločností v zmysle príslušných zákonov.

Podľa súdnej judikatúry skutočnosť, že osoba, ktorá si požičala peniaze, nespĺnila svoj záväzok vrátiť ich v dohodnutej lehote, hoci tak mohla urobiť, ešte nedokazuje, že toho, kto jej poskytol pôžičku, uviedla do omylu, aby sa na škodu jej majetku obohatila v zmysle ust. § 221 Trestného zákona. Na naplnenie zákonných znakov subjektívnej stránky trestného činu podvodu v zmysle citovaného ustanovenia sa vyžaduje, aby sa dokázalo, že páchatel' už v čase pôžičky peňazí konal v úmysle tieto peniaze nevrátiť vôbec alebo ich nevrátiť v dohodnutej lehote, resp. konal aspoň s vedomím, že peniaze nebude môcť vrátiť, a že tým uvádza veriteľa do omylu, aby sa na škodu jeho majetku obohatil. Mám za to, že v tomto trestnom konaní sa nepreukázalo, že svojím konaním som naplnil skutkovú podstatu trestného činu, z ktorého som bol obžalovaný.

Preto s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby odvolací súd po preskúmaní veci Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 2T/62/2013 vyhlásený dňa 13.10.2017, ktorým ma uznal vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, a ktorým mi uložil povinnosť poškodeným nahradiť škodu, zrušil, a aby ma spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil v súlade s ust. § 285 písm. a/, b/ Trestného poriadku."

Dňa 6.2.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené odvolanie obžalovaného U. Y., podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Martina Bartka, ktoré odvolanie bolo v podstatnom odôvodnené nasledovne:

„Obžalovaný týmto podáva odvolanie proti vyššie uvedenému rozsudku súdu I. st. v celom rozsahu, nakoľko nesúhlasí s ustálením svojej viny a je toho názoru, že rozhodnutie súdu I. st. je založené na nesprávnom hodnotení dôkazov a nesprávnom právom posúdením veci.

Obžalovaný U. Y. je jednoznačne toho názoru, že vo vzťahu k jeho osobe nebolo v konaní preukázané, že by konal úmyselne tak, aby peniaze nevrátil, alebo že by úmyselne uvádzal niekoho iného do omylu v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 Tr. zákona.

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona platí, že Kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 15 Tr. zákona platí, že Trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 17 Tr. zákona platí, že Pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Trestný čin podvodu je trestným činom úmyselným, pričom úmysel páchatel'a musí zahrňovať všetky znaky skutkovej podstaty. Inými slovami Pokiaľ až po uzatvorení zmluvy o pôžičke peňazí (o úvere) vznikli prekážky, ktoré bránili dlžníkovi splniť záväzok z pôžičky (z úveru) a ktoré nemohol v dobe uzatvorenia zmluvy o pôžičke (o úvere) ani predvídať, keď inak bol schopný vtedy záväzok splniť, alebo pokiaľ bol síce schopný peniaze vrátiť v dojednanej lehote, ale z rôznych dôvodov vrátenie peňazí odkladal alebo dodatočne pojal úmysel peniaze vôbec nevrátiť, potom jeho konanie nemožno považovať za trestný čin podvodu. V tomto smere judikatúra opakovane zdôrazňuje, že skutočnosť, že obvinený nevráti vypožičanú čiastku peňazí v termíne, ktorý sľúbil, nie je sama o sebe dostatočným dôvodom pre zistenie, že pri pôžičke uviedol veriteľa do omylu.

K naplneniu subjektívnej stránky podvodu spáchaného vylákaním pôžičiek sa vyžaduje, aby bolo preukázané, že páchatel' už v dobe pôžičky konal v úmysle peniaze nevrátiť, lebo vedel, že peniaze

nebude môcť v zmluvnej dobe vrátiť a že uvádza veriteľa do omylu, aby sa na jeho škodu obohatil. Pri posudzovaní takéhoto podvodu je potrebné po subjektívnej stránke zisťovať, čo uvádzal páchatel' veriteľovi pri uzatváraní pôžičky, koľko pôžičiek v rozhodnej dobe uzatvoril, ako stanovil lehoty pre splatnosť dlhov, v akej finančnej situácii bol v rozhodnej dobe, či mal reálnu možnosť v dojednanej dobe splatnosti dlh zaplatiť, či prejavil úsilie dlh uhradiť, ako reagoval na upomienky veriteľov po splatnosti dlhov atď. (B 2/1973 rozh. č. 21).

Skutočnosť, že páchatel' nevrátil zapožičané peňažné čiastky v zmluvnej lehote, ale neskôr, sama o sebe neodôvodňuje záver, že obvinený sa obohatil ku škode cudzieho majetku tým, že veriteľa uviedol do omylu a naplnil tým znaky trestného činu podvodu. K naplneniu znakov skutkovej podstaty uvedeného trestného činu sa po subjektívnej stránke vyžaduje, aby páchatel' už v dobe pôžičky konal v úmysle vypožičané peniaze vôbec nevrátiť alebo nevrátiť ich v zmluvnej lehote, poprípade konal s vedomím, že peniaze nebude môcť v zmluvnej lehote vrátiť a že tým uvádza iného do omylu (R 57/1978).

Obžalovaný U. Y. nesúhlasí s ustálením svojej viny vo vzťahu ku skutku uvedenému pod bodom 2/ výroku týmto odvolaním napadnutého rozsudku, nakoľko obžalovaný nemal v úmysle uviesť poškodeného Ing. C. G. do omylu alebo využiť jeho omyl v otázke vrátenia (nevrátenia) poskytnutej pôžičky. S poskytnutím pôžičky od Ing. C. G., ktorú v podstate pre spoločnosť Kapitál Impérium, s.r.o. dojednával obžalovaný Mgr. B. D., súhlasil preto, že bol presvedčený o tom, že peniaze bude spoločnosť schopná vrátiť, a to z rozpracovaných projektov. Skutočnosť, že tieto projekty boli reálne rozpracované a že podobné projekty spoločnosť Kapitál Impérium, s.r.o. v minulosti aj predala len potvrdzujú presvedčenie obžalovaného U. Y. a reálnosti vrátenia tejto pôžičky.

V danom prípade sa tak nepochybne jedná len o občianskoprávny vzťah, kedy spoločnosť Kapitál Impérium s.r.o. si na základe zmluvy o pôžičke požičala na dva krát od Ing. C. G. najprv sumu 9 958,- Eur a potom tiež sumu 10 000,- Eur. To, že tieto finančné prostriedky v konečnom dôsledku spoločnosť nevrátila, nie je výsledkom trestno právneho konania obžalovaného U. Y., ale výsledkom hospodárenia tejto spoločnosti. Zodpovednosť vrátiť tento dlh spoločnosťou Kapitál Impérium, s.r.o. je nespochybniteľná. Snaha obžaloby preniesť túto zodpovednosť za vrátenie pôžičky v podobe trestnoprávnej zodpovednosti je však v právnom štáte neprípustná. V takom prípade, by každý štatutár právnickej osoby, ktorá nesplní svoj záväzok riadne a včas mohol by braný a osobnú trestno právnu zodpovednosť, čo však trestné právo neumožňuje.

Nie je pravdou, že by obžalovaný U. Y. v čase uzavretia týchto pôžičiek, t.j. dňa 13.07.2009 a dňa 28.09.2009 si mal byť vedomý toho, že spoločnosť nebude môcť tieto pôžičky vrátiť a táto skutočnosť je založená len na domnienke obžaloby bez jasného dôkazu. Na základe predložených dôkazov je zrejmé, že v rokoch 2008 - 2009 spoločnosť disponovala majetkom vo vyššej hodnote ako bol predmet pôžičky a zároveň mala vypracovaný podnikateľský projekt, z ktorého návratnosť požičaných prostriedkov vyplývala. Za daných okolností preto nie je možné len z toho, že predmetná pôžička nebola vrátená v celom rozsahu usudzovať, že v čase jej čerpania spoločnosťou Kapitál Impérium s.r.o. si bol obžalovaný U. Y. vedomý toho, že túto pôžičku nebude môcť vrátiť.

Vo vzťahu k skutku uvedenému pod bodom č. 4 výroku týmto odvolaním napadnutého rozsudku, obžalovaný U. Y. rovnako odmieta svoju vinu a daného trestného činu sa nedopustil. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že spoločnosť Kapitál Impérium s.r.o. mala záujem o pozemok, ktorý bol v spoluvlastníctve viacerých spoluvlastníkov. Títo spoluvlastníci mali záujem predmetný pozemok predáť, na základe čoho došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, kedy spôsob úhrady kúpnej ceny bol dohodnutý takým spôsobom, že jeden spoluvlastník Ing. V. M. žiadal o úhradu kúpnej ceny vopred a ostatní spoluvlastníci, v tomto konaní vystupujúci ako poškodení, súhlasili so splatnosťou kúpnej ceny po uzavretí kúpnej zmluvy. Aj v danom prípade sa jedná o typický občiansko právny vzťah z kúpnej zmluvy. Obsah tejto kúpnej zmluvy bol vytvorený za súhlasného postoja všetkých zúčastnených, ktorý bol potvrdený podpismi. Na základe uzavretej kúpnej ceny tak spoločnosť Kapitál Impérium s.r.o. vyplatila predávajúcemu Ing. V. M. za jeho spoluvlastnícky podiel sumu 5 829,80 Eur. Vo zvyšku kúpnej ceny sa účastníci dohodli, že zvyšok kúpnej ceny vo výške 34 978,80 Eur bude zaplatený do 6 mesiacov od podpisu zmluvy. V danom prípade chýba akýkoľvek úmysel obžalovaného U. Y. konať podvodne a uviesť niekoho do omylu. V čase uzavretia kúpnej zmluvy nebol ani náznak toho, že by obžalovaný U. Y. mal v úmysle za spoločnosť Kapitál Impérium, s.r.o. nezaplatiť kúpnu cenu za kúpený pozemok. Len zo skutočnosti, že Kapitál Impérium s.r.o. nezaplatilo zvyšok kúpnej ceny, nie je možné usudzovať na to, že došlo k spáchaniu trestného činu. Keď obžalovaný U. Y. zistil, že spoločnosť zrejme nebude schopná uhradiť zvyšok kúpnej ceny, vyzval predávajúcich na vykonanie krokov k tomu, že pozemok im bude vrátený. Z pripojených katastrálnych spisov jednoznačne vyplýva, že obž. U. Y. v tomto smere vykonal všetko preto, aby bol pozemok predávajúcim vrátený, a teda, aby predávajúci neutrpeli žiadnu škodu. K nevráteniu pozemku v konečnom dôsledku došlo len preto, že predávajúci odmietli v tomto

smere so spoločnosťou Kapitál Impérium, s.r.o. spolupracovať. Svojou snahou o vrátenie pozemku predávajúcim obžalovaný U. Y. jasne deklaroval svoj postoj reparovať vznikajúcu škodu predávajúcim, a táto jeho snaha je deklarovaná aj formálnymi úkonmi spoločnosti Kapitál Impérium, s.r.o. na príslušnom katastrálnom úrade. V konaní však bolo preukázané, že predmetný pozemok spoločnosť Kapitál Impérium vlastnila aj v čase, kedy konateľom tejto spoločnosti bol N. D., a teda predávajúcim opäť nič nebránilo požiadať o vydanie tohto pozemku namiesto uhradenia kúpnej ceny a tým by im nevznikla žiadna škoda. Ako vyplýva z pripojených katastrálnych spisov, konateľ N. D. nakoniec sám predal predmetný pozemok inému majiteľovi, za čo obdržal kúpnu cenu. Z uvedených skutočností je tak zrejmé, že v danom prípade absolútne absentuje úmysel obžalovaného U. Y. pri uzatváraní kúpnej zmluvy dopustiť sa podvodného konania, pretože nielenže časť kúpnej ceny spoločnosť Kapitál Impérium, s.r.o. vyplatila vopred, ale navyiac, akonáhle zistil, že spoločnosť nebude môcť dodržať svoj záväzok a doplatiť zvyšok kúpnej ceny, vykonal všetky opatrenia potrebné na vrátenie tohto pozemku pôvodným majiteľom. To, že sa tak nestalo, nie je už vinou obžalovaného U. Y., ale ako vyplýva z dôkazov, je výsledkom toho, že sa pôvodní vlastníci nevedeli medzi sebou dohodnúť. Obžalovaný U. Y. poukazuje na to, že nie každé porušenie zákona je postihnuteľné podľa trestnoprávných predpisov.

Obžalovaný U. Y. je bezúhonnou osobu, ktorej dôveryhodnosť nebola doposiaľ žiadnym spôsobom spochybnená. Obžalovaný U. Y. nemal záujem sa na nikom bezdôvodne obohatiť, a preto akonáhle vznikli pochybnosti o tom, či bude môcť spoločnosť Kapitál Impérium, s.r.o. doplatiť zvyšok kúpnej ceny, urobil úkony potrebné na vrátenie tohto pozemku.

Na základe doteraz vykonaného dokazovania je potom obhajoba toho názoru, že konanie obžalovaného U. Y. nenapĺňa všetky znaky trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 Tr. zákona, a to najmä po subjektívnej, ale i objektívnej stránke. V danom prípade obžalovaný v žiadnom prípade nechcel protiprávnym spôsobom uvedeným v trestnom zákone získať obohatenie a ani nepredpokladal, že jeho konanie môže viesť k takému následku. Obžalovaný U. Y. odôvodnene a v dobrej viere uzavrel predmetné občiansko-právne zmluvy a sám očakával, že dôjde k ich naplneniu. To, že k tomu nedošlo však nie je možné považovať ako dôsledok trestnoprávneho konania. Obžalovaný U. Y. trestnoprávne nekonal a takto konať ani nechcel a takéto konanie je aj proti jeho životnému postoju.

Záverom obžalovaný U. Y. dodáva, že pokiaľ ide o úlohu trestného práva v spoločnosti ako súboru právnych noriem, možno hovoriť o princípe subsidiarity trestnej represie, teda o pomocnej úlohe trestného práva. Trestné právo a trestnoprávnu kvalifikáciu určitého konania ako trestného činu, ktorá má súkromnoprávny základ je potrebné považovať ako ultima ratio, teda krajný právny prostriedok, ktorý princíp býva vykladaný v užšom zmysle vo vzťahu k iným právnym odvetviám, teda trestnoprávna ochrana má nastúpiť až vtedy, keď nepostačí ochrana poskytovaná inými právnymi odvetviami ako občianskym právom, obchodným právom a pod. V širšom zmysle, vo vzťahu k všetkým formám sociálnej intervencie, má trestnoprávna ochrana nastúpiť až tam, kde nepostačia akékoľvek opatrenia, ktoré nemajú len právny základ, napr. ekonomické, politické či sociálne opatrenia. Vzhľadom na uvedené je možné ustáliť, že trestné právo je potrebné aplikovať len, keď sú iné prostriedky ochrany práv a oprávnených záujmov fyzických a právnických osôb sú vyčerpané, neúčinné alebo nevhodné, štátnou mocou môžu byť tieto prostriedky uplatňované len, keď iné nástroje práva zlyhali alebo sú neefektívne a neadekvátne.

Trestné právo nemôže slúžiť ako prostriedok nahradzujúci ochranu práv a oprávnených záujmom jednotlivca v oblasti súkromnoprávných vzťahov, kde závisí predovšetkým od individuálnej aktivity jednotlivca, občana alebo firmy, aby si strážil svoje práva, ktorým má súdna moc poskytovať ochranu, kde je neprijateľné, aby túto ochranu aktívne prebrali orgány činné v trestnom konaní, ktorých úlohou je prevažne ochrana celospoločenských hodnôt a nie priamo konkrétnych subjektívnych práv jednotlivca, ktoré svojou povahou spočívajú v súkromnoprávnej oblasti.

V právnom štáte je neprípustné, aby prostriedky trestnej represie slúžili k uspokojovaniu subjektívnych práv súkromnoprávnej povahy, ak nie sú súčasne splnené všetky predpoklady vzniku trestnoprávnej zodpovednosti.

Na základe všetkých uvedených skutočností preto obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. st. v celom rozsahu podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) a d) Tr. poriadku zrušil a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku obžalovaného U. Y. spod obžaloby oslobodí, nakoľko skutok nie je trestným činom, alt. obžalovaného U. Y. spod obžaloby oslobodí podľa § 285 písm. c) TR. poriadku nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.-"

Dňa 1.2.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie odvolania prokurátora, ktorý uviedol po konštatovaní základných faktov veci nasledovné odvolacie argumenty:

„Vo vzťahu k výroku o vine poukazujem na chybu rozsudku, keď pri obžalovanom Mgr. D. absentuje kvalifikácia konania obžalovaného aj podľa § 138 písm. j/ Trestného zákona, teda závažnejšieho spôsobu konania - na viacerých osobách.

Podstatnou výhradou z mojej strany je však výška trestu odňatia slobody, ktorý bol ukladaný obom obžalovaným. Mám za to, že vzhľadom na rozsah ich skutkov, spôsob ich páchania, deklarovaný následok, zisťnú pohnútku a negatívny postoj obžalovaných k ich trestnej činnosti, ktorý bol prezentovaný v priebehu celého trestného konania, sú obžalovaným uložené tresty z môjho pohľadu neprimerane nízke. Pri ukladaní trestov sa súd dostatočnou mierou nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú z hľadiska ust. § 34 ods. 1, 4 Trestného zákona, vplyv na posúdenie druhu ukladaného trestu a jeho výmery.

Odkazujúc na ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona súd pri ukladaní trestov nevenoval náležitú pozornosť predovšetkým následku, ktorý konaním oboch obžalovaných nastal. V tejto súvislosti treba uviesť, že trestná sadzba trestu odňatia slobody (3 roky až 10 rokov) je v danom prípade u oboch obžalovaných determinovaná výškou spôsobenej škody (v zmysle rozsudku, u obžalovaného Y. aj v spojení s aplikáciou ust. § 138 písm. j/ Trestného zákona).

Medzi základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu patrí ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu. V zmysle neho má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému

výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Práve rozpätie zákonom stanovenej trestnej sadzby pri určitých trestoch umožňuje a zároveň ukladá súdu povinnosť individualizovať ukladaný trest. Súd je povinný vo výmere uloženého trestu zohľadniť všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona. Trest musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Ďalším ustanovením, ktoré musí súd aplikovať pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu, je § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Ukladaním trestu súdom, v rozpätí trestnej sadzby trestu odňatia slobody upravenej v osobitnej časti trestného zákona, súd deklaruje špecifika konkrétneho prípadu. Vyhodnocuje skutočnosti majúce vplyv na druh a výmeru trestu, trest individualizuje vo vzťahu ku každému páchatelovi, rešpektujúc zákonodarcom sledovaný účel trestu. Náležite musí byť hodnotená aj osoba páchatela, a to vo všetkých súvislostiach, nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, t. j. či ide o prečin, zločin, resp. obzvlášť závažný zločin, pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Je potrebné zohľadňovať zvlášť prognózu budúceho vývoja správania sa páchatela, a to na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti (odkazujem napr. na rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 2To 12/2016 z 23. 03. 2016).

V danom prípade sa súd týmito úvahami v plnom rozsahu nespravoval. Z rozsudku nie je možné zistiť, akým spôsobom sa súd vysporiadal pri výmere trestu odňatia slobody s následkom, ktorý konaním obžalovaných vznikol v podobe spôsobenej škody, rovnako tak s nekritickým postojom obžalovaných k trestnej činnosti, ktorej sa mali dopustiť.

Súd dôvodí, že u obžalovaného Y. je postačujúci trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu a u obžalovaného Mgr. D. nepodmienečný výkon tohto druhu trestu, u oboch obžalovaných vymeraný ako najnižší možný.

Zákonodarca upravil výmeru trestnej sadzby trestu odňatia slobody v rozmedzí 3 roky až 10 rokov. Z úpravy samotnej trestnej sadzby, ktorá je v danom prípade determinovaná (aj) následkom v podobe spôsobenej škody, by malo byť logické, aby súd zohľadňoval výšku spôsobenej škody aj vo výmere trestu odňatia slobody.

Konaním obžalovaného Mgr. D. bola spôsobená škoda vo výške viac ako 118 000,- €. Jedná sa o škodu, ktorá sa blíži ku škode veľkého rozsahu (133 000,- €), ktorá je zákonným znakom ods. 4 písm. a/ §-u 221 Trestného zákona. Podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody vymedzená v rozsahu 10 rokov až 15 rokov. S odkazom na uvedené, bez ohľadu

na fakt, že obžalovaný doposiaľ nebol odsúdený a viedol riadny život a rovnako bez ohľadu na faktor času, ktorý uplynul od spáchania skutku (keď sám obžalovaný svojím správaním negatívne ovplyvňoval dĺžku trestného konania), bolo potrebné prísnejšie zohľadňovať následok v rámci výmery trestu odňatia slobody a to u oboch obžalovaných. Výrok o treste vo vzťahu k obžalovanému Mgr. D. nezohľadňuje spôsob páchania trestnej činnosti obžalovaným, ktorý zneužíval dôveru, väčšinou starších, aj chorých ľudí, keď svoje podvodné a bezcitné správanie precizoval do takej miery, že bez problémov oklamal aj vysokoškolsky vzdelaných ľudí (z oblasti práva, aj psychológie). Tvrdenie súdu, že u poškodenej Y. možno jeho konanie hodnotiť ako zavrhnutie hodné, vôbec nekorešponduje so samotným trestom, ktorý súd menovanému obžalovanému ukladal. V tomto smere sú tvrdenia súdu uvedené v rozsudku protirečivé.

U obžalovaného Y. rovnako ako u obžalovaného D. poukazujem na výšku spôsobenej škody a mám za to, že výška trestu odňatia slobody a podmienený odklad jeho výkonu nezohľadňujú špecifiká prípadu. Obžalovaným na hlavnom pojednávaní predložené čestné prehlásenia osôb, v ktorých bol vykreslený ako čestný a úprimný jedinec, s odkazom na výsledky dokazovania treba hodnotiť ako účelový dôkaz zo strany obhajoby. Bezprostredné vyjadrenie poškodeného D. k čestným prehláseniam čítaným na hlavnom pojednávaní svedčia o tomto závere. Obžalovaný Y. prezentoval svoju obranu bez akejkoľvek sebareflexie, ktorá by preukazovala prejavenuú ľútosť za spáchanie skutku. Súhlasím so stanoviskom súdu, že obžalovaný D. bol v rámci spoločného konania s obžalovaným Y. aktívnejším, to napokon prezentovali aj k veci vypočutí svedkovia, avšak ukladať trest na spodnej hranici trestnej sadzby, pri zohľadnení spôsobenej škody a opakovane spomenutého nekritického postoja k trestnej činnosti, považujem za neopodstatnený. Bez aktívnej spolupráce obžalovaného Y. s obžalovaným Mgr. D., by následok nenastal. Obžalovaný Y. bol totiž osobou, ktorá ako štatutár dlžníka (v spolupráci s obžalovaným Mgr. D.) uzatváral s veriteľmi jednotlivé zmluvy o pôžičkách a s odkazom na dôkazy, na ktoré súd v rozsudku poukázal, bol osobou ktorá spolu s Mgr. D. si bola plne vedomá toho, že zmluvné dojednania s poškodenými nebudú dodržané.

Súd obžalovaným vzhľadom na výmeru trestu (na maximálne možnej spodnej hranici trestnej sadzby) nedôvodne priznal „výhody“ páchatel'a, ktorý spôsobí následok v minimálnej výške predpokladanej v ust. § 221 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, ktorý sa k trestnej činnosti prizná, spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní, pomáha objasňovať skutok a sebakriticky hodnotí vzniknutý následok, aj z pohľadu ochoty nahradiť poškodeným osobám spôsobenú škodu, pričom takému páchatel'ovi je dôvodne ukladaný trest na spodnej hranici trestnej sadzby. Je treba pripustiť fakt, že faktor času a doterajšia bezúhonnosť obžalovaného môžu trochu korigovať výmeru trestu, nie však v takom rozsahu, aby trest bol ukladaný v minimálnej možnej výške. Bezúhonnosť páchatel'a sa predsa premietla do jednej pohľadujúcej okolnosti (§ 36 písm. j/ Trestného zákona) a tá koriguje hornú hranicu trestnej sadzby.

Z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie bolo namieste u oboch obžalovaných ukladať podstatne prísnejšie tresty odňatia slobody (u obžalovaného Y. tiež vo forme nepodmienečného výkonu), s výškou zodpovedajúcou spravodlivému a zákonnému trestu. Napokon verejnosť prítomná na hlavnom pojednávaní, v čase vyhlásenia rozsudku, dala súdu jasne najavo nespokojnosť s výrokmi o treste.

Rovnako sa nestotožňujem s názorom súdu, ktorým odôvodnil neopodstatnenosť ukladania trestu zákazu činnosti. Môj návrh tohto druhu trestu vychádzal z faktu, že obaja obžalovaní sa dopúšťali trestnej činnosti v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti (resp. v prevažnej miere čo sa osoby obžalovaného Mgr. D. týka). V rámci generálnej prevencie je žiaduce, aby v priebehu istej súdom

stanovenej doby bolo zabránené obžalovaným opakovať konanie, pre ktoré boli odsúdení. Fakt, že spol. KAPITÁL IMPÉRIUM, s. r. o. mala v predmete činnosti zapísaných viacero druhov podnikateľskej činnosti nebráni tomu, aby sa obžalovaným ukladal trest zákazu činnosti konkretizovaný na určitý okruh činností.

V záverečnej reči som návrh trestu zákazu činnosti špecifikoval a návrh plne korešponduje s trestnou činnosťou obžalovaných. Medzi návrhom tohto druhu trestu a konaním obžalovaných je príčinná súvislosť. Vo vzťahu k obžalovanému Mgr. D. poukazujem, že časti čiastkových útokov sa dopustil (odkazujem na formuláciu útokov a zabezpečené dôkazy) tým spôsobom, že vystupoval v mene právnickej osoby. Z dôkazov vyplýva, že účelovo sa nedožadoval oficiálneho zastupovania spoločnosti KAPITÁL IMPÉRIUM, s. r. o. (vystavením plnej moci), to však nevylučuje, že takého konania sa nemôže dopustiť v budúcnosti (útok týkajúci sa spol. AWIN, s. r. o. je toho príkladom).

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby odvolací súd rozhodol podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku a následne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku."

Dňa 30.10.2017 súdu prvého stupňa bolo doručené odvolanie poškodených JUDr. F. Y. a D. Y., podané prostredníctvom splnomocneného zástupcu JUDr. S. N., a to proti výroku o náhrade škody, s tým, že odvolanie písomne odôvodní po doručení písomného vyhotovenia rozsudku.

Dňa 2.11.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené doplnenie odvolania poškodených JUDr. F. Y. a D. Y., podané prostredníctvom splnomocneného zástupcu JUDr. Dušana Jančího, ktoré bolo v podstatnom odôvodnené nasledovne:

„1. V konaní si uplatňujeme nárok poškodených na náhradu škody tak ako sme si ho uplatnili v prípravnom konaní a to - poškodená JUDr. F. Y. vo výške 27.881,59,- Eur a poškodená D. Y. vo výške 35.192,- Eur. Súd správne posúdil otázku viny a trestu avšak v otázke výšky nároku na náhradu sa nestotožňujeme s jeho argumentáciou obsiahnutou v odôvodnení, kde hovorí o nepreukázaní dôvodnosti časti nároku, ktorá prevyšuje súdom priznanú náhradu škody. Podľa nášho názoru bol nárok poškodených pred súdom ako aj v prípravnom konaní dostatočne preukázaný vykonanými dôkazmi. Zo svedeckých výpovedí poškodených, ako aj z listinných dôkazov jednoznačne vyplýva odôvodnenosť výšky uplatneného nároku na náhradu škody v plnom rozsahu.

Poškodená JUDr. F. Y. je osoba s dlhoročnou právnickou praxou, ktorá pracuje pre renomovanú obchodnú spoločnosť. Napriek tomu, že zmluva o pôžičke s poškodenou JUDr. F. Y. ako veriteľom na základe ktorej poskytla spoločnosti Kapitál Impérium s.r.o. zastúpenej obžalovaným Y., ako dlžníkovi sumu 3.319,39,- Eur a zmluva o pôžičke s poškodenou JUDr. F. Y. ako veriteľom na základe ktorej poskytla spoločnosti Kapitál Impérium s.r.o. zastúpenej obžalovaným Y., ako dlžníkovi sumu 4.979,08,- Eur boli uzavreté ústne v júli a v auguste 2009, Občiansky zákonník nevyžaduje písomnú formu ako podmienku platnosti zmluvy o pôžičke a preto považujeme náš nárok za platný a máme za to, že svedeckými výpoveďami poškodenej JUDr. F. Y. bola dostatočne preukázaná jeho existencia ako aj úmysel obžalovaných uviesť poškodenú do omylu v otázke schopnosti splatiť požičanú sumu. Vzhľadom na osobu poškodenej F. Y. je nepochybné, že táto nemá záujem krivo obviniť obžalovaných alebo si od nich neprávom snažiť vymáhať niečo na čo nemá nárok. Poškodená F. Y. ako dlhoročná advokátka a právnička si je dostatočne vedomá postihu za krivú výpoveď, naopak práve podvodné konanie obžalovaných bolo v doterajšom konaní jednoznačne preukázané a sú to oni, ktorí sa budú snažiť zapierať svoje skutky v snahe zlepšiť svoju situáciu a rozsah svojej trestnej činnosti. Tretia zmluva o pôžičke medzi poškodenou F. Y. ako veriteľom a spoločnosťou Kapitál Impérium s.r.o. na sumu 33.193,92,- Eur bola uzavretá písomne. Z týchto zmlúv o pôžičke jej malo byť vrátená ku dňu 09.12.2009 suma 36.181,60,- Eur. Poškodená F. Y. na naliehanie obžalovaného D. súhlasila s predĺžením lehoty do konca januára 2010. Do dnešného dňa bola poškodenej vrátená len časť a výška škody tak celkovo činí 27.881,59,-Eur.

V prípade poškodenej D. Y. máme za to, že nárok na náhradu škody je v plnom rozsahu preukázaný. Obžalovaný D. ako zástupca spoločnosti AWIN, s. r. o., uzavrel s poškodenou D. Y. ako veriteľom dve zmluvy o pôžičke, obe na sumu 16.596,- Eur. Celková výška škody tak činí 33.192,- Eur. Zmluvy boli uzatvorené ústne za prítomnosti svedka - sestry poškodenej N. U., Svedecké výpovede poškodenej D. Y. aj jej sestry N. U. jasne dokazujú, že k uzavretiu predmetných zmlúv došlo. Za predmetné pôžičky mal obžalovaný D. ručiť obrazmi akademických maliarov, z ktorých prvý ani nebol v jeho vlastníctve a druhý bol falošný. Obžalovaný si bol od začiatku vedomý finančnej situácie seba ako ja firmy AWIN, s. r. o. a faktu, že peniaze potrebuje pre seba a nie pre firmu. Navyše tieto pôžičky ani finančný prospech z nich neuviedol do účtovníctva firmy a peniaze si ponechal pre seba, čím sa

len preukázal úmysel uviesť poškodenú D. Y. do omylu. Opodstatnenosť návrhu podporuje aj to, že pri následnej komunikácii nárok na vrátenie poskytnutých pôžičiek nepopieral, ale naopak stále tvrdil, že peniaze vyplatí, avšak čas splatenia neustále odkladal.

Čo sa týka odvolania prokurátora, s týmto sa v celom rozsahu stotožňujeme. V otázke nároku na náhradu škody, však navrhujeme, aby súd priznal poškodeným JUDr. F. Y. a D. Y. nárok na náhradu škody v plnom rozsahu tak ako bola uplatnená v prípravnom konaní.

2. S poukazom na všetky vyššie uvedeným skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Žiline rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 2T/62/2013 zo dňa 13.10.2017 zmenil a to tak, že prizná poškodeným JUDr. F. Y. a D. Y. nárok na náhradu škody v plnej uplatňovanej výške, t. j. 27.881,59,- Eur a 35.192,- Eur.

Dňa 27.10.2017 súdu prvého stupňa bolo doručené odvolanie poškodeného S. G., a to proti výroku o náhrade škody, ktoré odvolanie bolo v podstatnom odôvodnené nasledovne:

„Rozsudok vynesený 13.10.2017 mi v lehote 15 dní na odvolanie nebol vydaný v písomnom vyhotovení. Základom poznámok zo súdnej siene som analyzoval časti, týkajúce sa len dopadu na moju osobu. Sedem rokov ma prípad umoruje osobne a profesionálne. V pojednávaní som vyjadril odvolanie, v lehote podávam písomne nasledovné, čo skorigujem po doručení textu rozsudku:

1/ Plne som sa stotožnil so záverečnou rečou žalujúceho prokurátora, aj s obsahom obžaloby. Oceňujem dôkladnú právnu a ekonomickú analýzu prípadu, vyhodnotenie morálnych aspektov a následkov, detailné dokázanie úmyslu obžalovaných k jednotlivým skutkom, ocenenie prístupu poškodených, a ďalšie závažné súvislosti včítane ľudského rozmeru prípadu, a viny.

2/ Napriek závažnosti následkov prípadu, a pri hodnotení spoločenských a pracovných záruk obžalovaného T. Y. som povinný oceniť erudovaný prístup senátu k osobe mladého manažera a štatutára, jeho zjavnej labilita v dobe krízy a odborného štúdia. Mám za to, že po úmyselnom a cielenom konaní do r. 2011 došlo v jeho osobe k výraznej náprave v odbornom živote, aj v súkromnom pôsobení. Zo záruk doložených do spisu je zrejmé, že sú s vedomím vážneho preťaženia a labilita uzrokovania, a budú ručiť aj za ekonomickú rovnu jeho nápravy. Znením sú skôr ako hodnotenie do politickej funkcie. U zodpovedných v Senici som sa dozvedel, že strohou požiadavkou výplaty podližnosti neohrozím do neho vložené vklady, ani ho nevyradím z profesionálneho prostredia. Udelenie podmieneného trestu, keď zjavne nerešpektoval platný rozsudok, a vedome vytváral precedens nepostihnuteľného podnikateľského postupu zmanipulovaním financií a nehnuteľností, aj úradných rozhodnutí -je nad moju osobnú toleranciu cieľových aktivít. Odborným postupom sme vykonali tomu zábranu. Iná vec je rázne nepodmienené potrestanie obžalovaného Mgr. B. D. za jeho úmyselné zneužitie kvalifikácie a kompetencie proti aj skúseným obetiam. Je arogantný k životu.

3/ Nedokážem akceptovať obhajobu a záverečnú reč obhajcu JUDr. Bartka, ani jeho vyjadrenia na adresu žalobcu. Nepostrehol som plytké rozhodovanie vyšetrovateľov vo veci vznesenia obvinenia, preukázania úmyslu k jednotlivým prehreškom (aj v časovej osi konaní), ani spornosť zaradenia prípadu ako trestnej veci. A už vôbec neakceptujem, že trestnoprávny postup orgánov nemá za účel vymôcť aj dobrovoľnú náhradu škôd páchatelmi, v prípade nesplnenia presné a jasné určenie plnenia vo výroku rozsudku (bez ďalších škôd na poškodených). Keď minul rok času na naštudovanie dokladov katastra a súvisiacich, očakával som profesionálny pohľad obhajoby U. Y. na kľúčový úkon prípadu. Myslím zneužitú manipuláciu s financiami pôžičky (ručenie nehnuteľnosťou pred jej nákupom), ukradnutie vkladovej plomby advokátky p. Mgr. D., a následné jej zneužitie k vyznačeniu farchy pôžičkou 66.400 € V tom momente malo byť stroho rozhodnuté o investičnom zámere a jeho postupe. V úradnom konaní... Sofistikované podvody sú samozrejme výdatný zdroj, ovšem bez prítomnosti zodpovedného právnik, a dokladu o vyrovnaní obchodu s nehnuteľnosťou zlyhal pri vkladovaní úrad. Ďalšie zlyhanie bol aj prevod kompetencie štatutára bez vyrovnania základného imania a majetku rovno orgánmi súdu. Taktiež predaj nevysporiadanej nehnuteľnosti - bez uvedenia pohľadávky medzi záväzkami (a dokladu o vysporiadaní). Ešte že neriešime postup moci formou konkurzu a Ex Offo vymazania firmy - vplyvu na nás poškodených. Zjavne mal aspoň poukázať, že je možnosť náhrady škody zo strany štátu (a ten si vymôže vo svojom režime od odsúdených) To preto, lebo mne je prioritne zaviazaný náhradou T. Y.. Zostal zodpovedný za majetok firmy aj po pribatí spoločníka (a ustanovení za štatutára), a mal rozhodovať o ďalšom dianí. Jeho obhajca už vtedy riešil veci Y., a nesprávne nás odkazuje na ďalšie samostatné civilné konanie. Zmanažovali objem hodnôt a vedia aj kde sú. V riadení firmy sa domohli trestného výsledku nesprávnym aplikovaním kvalifikačných poznatkov, a všeobecne platnej morálky.

A vôbec jasne - prejednaním veci bez vyvedenia následkov sa prešikovné hlavičky stanú netrestateľné v ťažkom prípade tohoto trestného súdu. (viď tréningy direct managementu VŠ, a uhybanie dlhovej kríže). Teší ma, že ministerstvo rázne pristúpilo s poznatkami aj tohoto prípadu k zmenám v Trestnom zákone. Sme predsa prisážno viazaní k morálnemu vedeniu obchodu a kolektívov.

Podávam odvolanie z dôvodu:

1/ obžalovaný je vo výroku zaviazaný okrem sociálnej kurately aprobačného dohľadu, uhradiť v skúšobnej dobe 3 roky spôsobené ujmy osobám poškodeným. Vzhľadom na môj vek a postihnutie, je nutné platbou ho zaviazat' hneď po právoplatnosti rozsudku.

2/ keď nenaplnil právoplatný rozsudok majetkoprávny a neošetril záväzky nového štatutára, súd ma odkazuje na ďalšie civilné konanie (bez toho, aby v svojej právomoci vydal sám platobný rozkaz odsúdenému, ako súčasť postihu). Vybral si nástupcu nespôsobilého a už trestaného. Ten počas jeho trestného stíhania nepreukázal snahu uhradiť spôsobenú škodu. Keďže sú v režime trestaných, treba im určiť povinnosť spoločne doriešiť problémy, a určiť formu ich komunikácie k náprave ich výsledkov.

3/ výrok mi vytvorí situáciu tiesne, kedy budem splátkami znášať v ďalšej dobe až 3r. stav do vyplatenia prekleňovacích úverov z náhrady škody. Som zaťažený úrokom 12%. Kolízny stav vznikne nesplatením splátky (s trestom predčasného vyrovnania úveru, a exekúcie). Pri penzii 358 € mi zostane po nákladoch 62 € na stravu a život. Výrok v sebe nesie likvidačný automatický trest, a moje poškodené zdravie neunesie taký dlhodobý nedostatok. Ani môj zrak. Protestujem proti ďalšiemu odkladaniu platby vplyvom rozhodnutí republiky.

4/ od r. 2010 som postupne riešil nápravu môjho vlastníctva a bývania, technického vybavenia k údržbe a ochrane vlastníctva, zabezpečenie skromnej mobility a jej modernizácie, údržbu nutnej kompenzačnej techniky, a vytvorenie stabilného domova. Nie som asociál, ani podivín. Použité úvery sú účelne vynaložené. Rovnako by som nakladal so sumou splatnou 06/2010. Zadržaním platby ma stav donútil k neštandardným riešeniam života ŤZPs invalida.

5/ nemám pre čo niesť záťaž trestu za moju nedisciplinovanosť. Aj negatívny vplyv trestných konaní na môj život musí s právoplatnosťou rozsudkov prestať, a vytvoriť mi dôstojný život v starobe a zdravotnom postihnutí.

Navrhujem súdu v odvolacom konaní:

návrh si dovoľím doložiť až z textu rozsudku a zdôvodnenia, a to po jeho doručení. Základom stanovísk môjho odborného okolia (právnika, sociálneho pracovníka, orgánov samosprávy, a lekára)."

Dňa 12.2.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené doplnenie odvolania poškodeného S. G., ktoré bolo v podstatnom odôvodnené nasledovne:

„Dňa 22.01.2018 mi bolo doručené písomné vyhotovenie Rozsudku vo veci z 13.10.17. Po prejednaní s odborníkmi, a základom vecne aj miestne znalého trestného právnika dopĺňam svoje podanie Odvolania z 27.10.17. V rozsudku je vymienené, k čomu mám povolené sa odvolať, preto sa ospravedlňujem za tam obsiahnuté vyjadrenie názoru nad rámec zákona. Zásadne som analyzoval sebareflexne aj svoj podiel na výsledku.

Základom doporučenia právnika dokladám dôkazmi môj návrh na skrátenie doby plnenia náhrady ujmy zo strany trestaného U. Y., ktorá je určená do 42 mesiacov od právoplatnosti.

Zdôvodňujem s vedomím, že v množstve dokladov mnou doložené podklady sú ťažko vyhladateľné, moje práva v konaniach trestaného boli neakceptované, a neboli rešpektované ani právoplatné rozsudky. Vznikol na mne vážny stav poškodenia zdravia s nezvratným následkom, plná invalidizácia, nemožnosť výkonu svojho povolania, a nutnosť si zachrániť život čerpaním prekleňovacích úverov - zosumarizované po vyhlásení rozsudku, s výškou splátky 168 €/mes., so splátkami do r. 2024, zúročené najnižším možným úrokom 12%.

Od súdu a trestaného očakávam, že po 8 rokoch reálne uhradí ujmu (prípadne aj z úveru), aby nedošlo k obnove môjho sociálneho stavu ohrozujúceho život (suma na stravovanie a lieky 87€/mes.), nakoľko paradentóza je len zastavené ochorenie, zbytok zraku zanikne úplne tlakom podvýživy, a vyoperovaný nádor sa obnoví v oslabenom organizme s fatálnym účinkom.

Trestaný na výzvu k náhrade škody z 22.01.18 neodpovedal. V mojom stave ochrany penzistu s ŤZPs a invaliditou dôvodne očakávam od súdu, že v rozsudku uvedené uplatnenie náhrady zbytku ujmy vykoná sám (z oprávnení zo zákona) prinajmenšom vydaním platobného rozkazu odsúdenému (mňa prosím uchráňte súdneho poplatku 6% z takých zadržaných súm).

Na podporenie rozhodovania súdu prikladám zosumarizované do dôkazov:

1/ potvrdenie o zdravotnom stave zo 07.02.18 obvodného lekára (vzhľadom na nákladovosť nie je možné širšie rozpracovanie - vyplýva z priložených nálezov)

2/ preukaz osoby s ŤZPs postihnutím, vystavený po aktualizácii stavu

3/ doloženie príjmu v čase skutku po 12/2009 Rozhodnutím Sociálnej poisťovne.
4/ doloženie príjmu po invalidizácii r.2016 a následne prechodu do starobnej penzie Rozhodnutím Sociálnej poisťovne z 01.12.2016
5/ prepúšťacia správa NUTPCH V. Hágy, keď začínal kolaps vnútorných orgánov z podvýživy a tvorba cýst (r. 2013)
6/ lekárske správy od 14 mesačnom zvládam rozsiahlej paradentózy s následkom extrakcie chrupu, a vyhotovenia čelustnej protézy (r. 2013-14)
7./ prepis očného nálezu z 09/2014, vedúceho k odobratiu odborných spôsobilostí pre vedenie vozidiel v cest. premávke, strojníckych a leteckých oprávnení
8/ súvisiaci záznam o astmatickom stave ochorenia r. 2012 (už stabilizovaný stav dispenzár) 9/ naväzujúce rozhodnutie o spôsobilosti k cestnej premávke obvodného lekára (r.2014), za ktorým došlo k vyradeniu z práce a prehodnoteniu komisiou Soc. poisťovne k invalidizácii.
10/ následné Rozhodnutie ORPZ - ODI LM o odobratí vodičského oprávnenia (10/2014)
11/ výpis z účtu k poskytnutému refinančnému úveru zo 16.11.2017. Riešenie vzniklo ako výsledok arogancie obžalovaných k náhrade ujmy. Vzniklo základom spoločného prehodnotenia stavu môjho sociálneho zabezpečenia koncom roku 2017. V spolupráci so sociálnym odborom, zdravotníckou správou, mediátorom a štátnym právnikom.
Súd nebude brať ako relevantné, ale úprimne prajem trestanému U. Y., aby súd zotrval po odvolaní na podmienenom treste, a jeho ďalšia budúcnosť bola úspešná smerom k náprave jeho profesionálnych činov. Zaiste so získanou právnickou kvalifikáciou bude finančne úspešný manager v jeho sektore, a authority, ktoré za neho ručia umožnia primerané pracovné, aj osobne úspešné zaradenie v spoločnosti."

Dňa 1.10.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené doplnenie odvolania poškodeného S. G., ktoré bolo v podstatnom odôvodnené nasledovne:

„V obhajobe podanej 06.02.2018 ku Krajskému súdu ste vyjadril akademické argumenty podpory protežovaného klienta. Neštudujem. Aktuálne došlo k posunu, ktorý je potrebné využiť na preukázanie nápravy Vášho klienta v prvom roku (návrh je dolu). Časový priestor je približne 14 dní realizačných lehôt. Očakával by som, že prejaví aspoň toľko cti a sebareflexie, ako sa dušoval pri obchodnom jednaní 23.12.09, a vecnými dôkazmi vyvrátite vyšetrovateľmi preukázané a dôkazmi doložené jeho jednotlivé zavadové konania. Obdobné úkony chytráčka súkromného mamonu sme absolvovali v riešení modelových úloh kvalifikačného vzdelania. Zatiaľ svieti 41 tisícová diera do zeme, čo sa volá naša vlasť. Nesmiem konkrétne - navádzal by som. Veď čo to neriešite vybraním úveru, kým sa dá ? Ja som tiež prežil len z úveru, inak by som bol 3. mŕtvolka. (to sú tie tréningy VŠ pre management - samá kaňka v indexe, a nasleduje trest nápravy)

Morálkou a etikou povolania ste nad rozsah trestného práva zodpovedný za naše životy, keď klient si v záťaži neuvedomuje širšie okolnosti, a právnu naliehavosť. Zmluvne aj z konaní je osobne zodpovedný svojim klientom, morálne aj finančne z osobných hodnôt.

Prevzal ste zastúpenie po zlopovestnom právnikovi JUDr. X.. Nerobíme úkony vymáhania, ako uvádzate, p. Y. je zaviazaný plnením určených bodov nápravy.

S vyšetrovateľmi PZ, prokuratúrou a súdom sme nedostatky konania U. Y. MBA ošetrili. Máte ho viesť k všeobecnej morálke kvalifikovaného občana, a finančnej disciplíny.

Zanedbaný vzťah konateľov už má svoj záver, trestný, aj majetkoprávny. V tom zmysle som vyzval už 30.05.18 Vášho klienta, aby ako napravený slušný človek ihneď urobil platbu sumy jeho omeškania z nerešpektovaného rozsudku 10C/186/2010 - t.j. 602,30 €. Ovšem jeho prístup je ako kedysi navigovaného Audi Q7, čo stálo životy. Má naplniť aj základ istiny.

Ošetríte aspoň ku mne faktor času krytý financiami do rovnovážneho a prijateľného stavu. Nastala ideálna možnosť manažovať pokrytie mojej pohľadávky voči p. Y. (v podvođe je prioritne zodpovedný on) ak prevezme pohľadávku na jeho spoločníka. Je znova ošetrená 9% úrokom omeškania z 5829,80 - čo je už prijateľné pre Vášho klienta (pôsobí na fin.trhu, klasika peňazí štatutárov). Zachránite môj zmarený život = výrazný argument odvolaciemu súdu o praktickej náprave obžalovaného na úroveň človek. Vid. argumenty v pojednávačke. Je mojou povinnosťou Vám riešenie naniest, kým ponúknem zainteresovaným. (čo znamená zbytočnú časovú stratu a daňovú záťaž - s chuťou to kúpi, kto Vás potrebuje skárat - Slúži vlasti). Len sa potom nečudujte, že kto zložil spoločenskú záruku, Vám vráti dehonestáciu ich autorít, aj komunikatívnosť pred kamerami.

Ešte organizačné info - moja elektronická forma komunikácie od 01.11.18 zaniká z finančných dôvodov. Na očný kontakt som takmer slepý. Číslo účtu zostáva na minime zachované, a je Vám známe - G. Z. W., G XXXXXXXX XXXXXXXXXXXX."

Dňa 29.1.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené odvolanie poškodených C. D., C. D., J. C., N. D., U. D. a I. R. (C. D., J. C., N. D., U. D. a I. R. zastúpení splnomocnencom C. D.), a to proti výroku o náhrade škody, ktoré odvolanie bolo v podstatnom odôvodnené nasledovne:

„Ako poškodený v trestnom konaní sp. zn. 2T/62/2013 som po vynesení rozsudku dňa 13.10.2017 ústne zahlásil odvolanie proti tomuto rozsudku.

Týmto podaním po jeho doručení a preštudovaní uvádzam dôvody odvolania písomnou formou:

1. Ako splnomocnený dedičmi po poškodenej zomrelej počas procesu B. D. narodenej X.X.XXXX, naposledy bytom S. XX, zomrelej X.X.XXXX, žiadam odvolací súd, aby v časti bodu 1. na str. 7 zmenil znenie rozsudku a uložil odsúdenému U. Y. nahradiť spôsobenú škodu dedičom podľa dedičského rozhodnutia.

- dedičské konanie som doložil do spisu

- splnomocnenie na zastupovanie dedičov po B. D., I. R., U. D. som taktiež doložil do spisu.

2. Žiadam v mene seba a zastupujúcich poškodených v časti, kde súd ukladá obžalovanému U. Y. nahradiť škodu na str. 6 pripočítať k tejto sume aj úroky z omeškania a taktiež zmluvnú pokutu vo výške 5.829,80 EUR vyplývajúcu z článku V, odseku 3. kúpnej zmluvy z dňa 23.12.2009.

K ostatným častiam rozsudku nemám zásadné výhrady alebo pripomienky, vyslovím len svoj názor.

Počas celého prebiehajúceho procesu sa páni obžalovaní Y. a D. chovali nedôstojne, arogantne, nepriznali svoju vinu a len využívali slabosti nášho právneho systému a po celý čas procesu sa poškodeným neospravedlnili. Proces len sťažovali svojimi premyslenými obštrukciami a premyslenými klamstvami. Zhodujem sa v názore s pánom prokurátorom, že výška trestu za ich prečiny je neprimerane nízka.

Nestotožňujem sa s názorom súdu, že obžalovaní viedli pred spáchaním prejednávanych skutkov riadny život. Podľa verejne dostupných zdrojov p. Y. už v mladšom veku pôsobil v pochybných finančných spoločnostiach, ktoré len inteligentne okrádali ľudí.

Po spáchaní tohto skutku p. Y., hoci jeho firmy mali dlhy voči štátu a po celom Slovensku, vybavil si dotáciu z európskeho sociálneho fondu „na podporu zamestnávania znevýhodneného uchádzača o zamestnanie“ vo výške 8.361,60 EUR. Peniaze nás, daňových poplatníkov, budú preverené na môj podnet kontrolnými štátnymi orgánmi, či boli zneužitá alebo nie.

Vo všetkých výpovediach a aj svojej obhajobe p. Y. účelovo klamal a zavádzal. Napr. vo svojej výpovedi uviedol, že predmetný pozemok v W. U. je znehodnotený, jeho cena bola neprimeraná, bol zamokrený a podobne. Z. expert na obchodovanie s nehnuteľnosťami ho kúpil 23.12.2009 za 40.808,60 EUR a už 12.5.2010 ho odpredal za sumu 66.387 EUR, teda so ziskom 62% a pozemok sa odvtedy odpredal najmenej štyrikrát. Cenová mapa pozemkov je verejne dostupná na katastroch.

Ako hlavné kritérium obhajoby uvádza právny zástupca p. Y., JUDr. Bartko, účelovo pozbierané čestné prehlásenia od spriaznených ľudí, ktoré súd správne nebral do úvahy. Podľa nášho súkromného skúmania v mieste bydliska a v meste G. je p. Y. typický arogantný a bezzásadový človek, čo preukázalo aj toto trestné konanie.

Údajne je ako súkromná osoba veľmi bohatý človek, podľa výpovede poslancov obecného zastupiteľstva mesta G., ktorí nechcú byť menovaní. Vyplýva to aj z výpisu obchodného registra a DOHODY č. 16/07/050/2 medzi Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica a firmou, ktorú vlastní, Premium Star s.r.o., ktorá touto dohodou dostala od úradu 8.361,60 eur na vytvorenie pracovných miest s profesiami 1. manažér hotela, 2. recepcná.

Po spáchaní týchto trestných činov nerešpektoval p. Y. ako konateľ svojej spoločnosti Kapitál Impérium, s.r.o. rozhodnutie súdu v civilnom konaní 10C/186/2010, podľa ktorého mal ďalšiemu poškodenému v tejto trestnej veci S. Y. (teraz S. G.) uhradiť čiastku 5.829,80 EUR. Svoju spoločnosť Kapitál Impérium, s.r.o. účelovo odpredal pánovi D., čím podľa môjho názoru spôsobil ďalší skutok „prečin poškodzovania veriteľa“ podľa paragrafu 239 Trestného zákona.

Napriek týmto skutočnostiam nikdy neprejavil od roku 2009 záujem sa s nami stretnúť, záväzky vysporiadať a ani po vynesení rozsudku s nami nekomunikuje a neodpovedá na listy, v ktorých sa ho pýtam, či mieni záväzky vyplývajúce z rozsudku vysporiadať.

Úroky z omeškania žiadam len z morálneho hľadiska, nakoľko ceny nehnuteľností v tejto lokalite išli asi o 30 % hore a hodnota peňazí od tejto doby výrazne poklesla.

Morálne sa prihovám aj za ostatných poškodených, ktorí sa celý život živilí poctivou prácou a osobu ako pána Ing. C. G. som poznal celý život ako čestného, dobroprajného človeka, ktorý ako jeden z hlavných manažérov výstavby vodného diela Liptovská Mara pomohol mnohým občanom našej obce v ťažkých časoch. D. s Y. nemali morálnych zábran okradnúť takýchto ľudí.

Už po vykonaní týchto trestných činov mám písomné dôkazy, že sa pokúšali právne neakceptovateľnými zmluvami poškodiť rodinu B. v W. U.. Taktiež sa vyjadril pán D., N. XX, W. I., ktorého nahovárali, aby im ručil za pôžičku svojou nehnuteľnosťou v W. U.. V tom čase dobre vedeli, že pôžičku nebudú môcť splatiť. Žiadam, aby v odvolacom konaní mi súd priznal náhradu škody spolu s úrokom z omeškania, ktorý mi prináleží."

Dňa 4.9.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené doplnenie odvolania poškodených C. D., C. D., J. C., N. D., U. D. a I. R. (C. D., J. C., N. D., U. D. a I. R. zastúpení splnomocnencom C. D.) a vyjadrenie k odvolaniu obžalovaného U. Y., ktoré bolo v podstatnom odôvodnené nasledovne:

„Po preštudovaní spisu a „Odvolania obžalovaného U. Y. proti tomuto rozsudku“, vypracovaného advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Bartko-Silvia Bartková, dopĺňujem svoje odvolanie zo dňa 29.1.2018 o nasledovné skutočnosti:

1. Celá obhajoba vo vzťahu k skutku pod bodom číslo 4. spočíva v tvrdení, že U. Y. nekonal v čase kupovania pozemku nečestne, že nikoho nechcel oklamať alebo uviesť do omylu.

Toto tvrdenie nie je pravdivé, lebo U. Y., už vtedy, keď podpisoval kúpnu zmluvu, teda dňa 23. 12. 2009 vedel, že pozemok založil v prospech Ing. Y.. V tom čase vedel, aké mal nesplatené pohľadávky a bol si vedomý, že ich nikdy nebude môcť splatiť.

2. Ďalej obžalovaný U. Y. uvádza, že:

„Keď zistil, že spoločnosť zrejme nebude schopná uhradiť zvyšok kúpnej ceny vyzval predávajúcich na vykonanie krokov k tomu, že pozemok im bude vrátený, aby teda predávajúci neutrpeli žiadnu škodu.

K navráteniu pozemku nedošlo len preto, že predávajúci odmietli v tomto smere so spoločnosťou Kapitál Impérium s.r.o. spolupracovať."

Proti tomuto tvrdeniu ostro protestujem, lebo sa nezakladá na pravde.

Aj súd v rozsudku konštatuje, že pán Y. začal konať, nie keď zistil, že nebude môcť plniť záväzok, ale až keď bolo podané „trestné oznámenie" a aj vznesené obvinenie zo spáchania trestného činu podvodu.

Ďalej obžalovaný U. Y. uvádza „že pôvodní vlastníci sa nevedeli medzi sebou dohodnúť o navrátení pozemku."

V tom období už bol vydaný rozsudok v civilnom konaní sp. zn. 10C/186/2010, ktorý pán Y. ako konateľ spoločnosti úplne ignoroval a nerešpektoval.

Vlastníci predmetného pozemku v tom čase odôvodnene pánovi Y. nemohli dôverovať a nemohli prijať späť pozemok zaťažený buď plombou alebo nejakým skrytým záväzkom. Vylučujem pravdivosť tvrdenia, že pán Y. konal s dobrým úmyslom pozemok vrátiť.

3. Ďalej obžalovaný tvrdí, že pozemok sme mohli žiadať späť aj od nového konateľa pána N. D..

To sme aj učinili písomnou formou, o čom môžeme súdu predložiť dôkazy. Pán D. niekoľkokrát prisľúbil účasť na rokovaní v W. U..

Vždy nás oklamal a na žiadne dopredu dohodnuté stretnutie niekoľkokrát neprišiel, čo môže dosvedčiť vtedajší starosta obce W. U. Ing. D. Z., CSc., v ktorého prítomnosti sa malo stretnutie uskutočniť.

4. V poslednej časti svojho odvolania obžalovaný tvrdí, že je bezúhonnou osobou.

Toto tvrdenie vyvracia vydaný rozsudok, svedecké výpovede (najmä poškodenej JUDr. F. Y.) a iné, verejne dostupné zdroje.

V závere len konštatujem, že nemením svoj názor, že pán Y. konal „úmyselne" a už pri podpise zmluvy vedel, že nás podvedie.

K záverečnému bodu obžaloby len konštatujem nasledovné:

Podvedených, a teda poškodených D. a Y. je v skutočnosti ďaleko viac. Ja som počas tohto procesu komunikoval asi z 20-imi poškodenými, ktorí sa svojich práv nedomáhajú súdnou cestou v občianskom konaní a ani v trestnom konaní a potvrdzuje to aj rozsudok sp. zn. 10C/186/2010, čo poukazuje na nefunkčnosť súdov, z ktorých sa spravodlivosť kamsi vytratila a na nevyhnutnosť práva.

Ak by teda súd prihliadol na tvrdenia obžalovaného a jeho právneho zástupcu v ich odvolaní, tento stav by sa znova len potvrdil."

Dňa 30.11.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené vyjadrenie obžalovaného Mgr. B. D., podané prostredníctvom obhajkyne, k odvolaniu poškodených JUDr. F. Y. a D. Y., pričom vo vyjadrení uviedla nasledovné podstatné okolnosti:

„Pridržiavam sa svojich tvrdení, ktoré som uviedol v odvolaní voči predmetnému

rozhodnutiu súdu, a to v písomnom odôvodnení odvolania zo dňa 18.09.2018. Moje odvolanie smeruje proti výroku o vine, výroku o treste a tiež výroku o náhrade škody.

Mám za to, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec, pretože táto mala byť predmetom civilného konania, a nie trestného konania.

Podotýkam, že zmluvy o pôžičke som uzatváral v mene obchodných spoločností, pričom tieto svoje finančné záväzky splácali podľa svojich možností. Ja som nebol spoločníkom ani konateľom uvedených obchodných spoločností. Len som konal v ich mene a v ich záujme, a na tom základe v zmysle zákona vznikli práva a povinnosti priamo zastúpeným obchodným spoločnostiam. Poškodené si preto mali svoje nároky uplatniť proti obchodným spoločnostiam v civilnom sporovom konaní, príp. ich mali prihlásiť pri likvidovaní obchodných spoločností v zmysle príslušných zákonov. Zároveň chcem upozorniť na tú skutočnosť, že obchodné spoločnosti v postavení dlžníka robili opatrenia, aby nepriaznivú finančnú situáciu, v ktorej sa ocitli nie vlastnou vinou, vyriešili k čo najväčšej spokojnosti obidvoch zmluvných strán. Plnili svoje záväzky aspoň čiastočne, uzatvárali dodatky na predĺženie splatnosti pôžičiek a hľadali alternatívne spôsoby riešenia, čo vyplynulo aj z vykonaného dokazovania.

Súd priznal poškodeným nárok podľa reálne poskytnutých finančných prostriedkov s ohľadom na výšku vrátených peňazí. Ja som toho názoru, že súd mal odkázať poškodené na civilné sporové konanie s celou výškou ich nároku.

Mám za to, že v tomto trestnom konaní sa nepreukázalo, že mojím konaním som naplnil skutkovú podstatu trestného činu, z ktorého som bol obžalovaný. Preto výrok súdu, ktorým mi bola uložená povinnosť nahradiť poškodeným škodu, je neopodstatnený.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby odvolací súd po preskúmaní veci odvolanie poškodených JUDr. F. Y. a D. Y. v celom rozsahu zamietol ako nedôvodné."

Dňa 5.11.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené vyjadrenie obžalovaného U. Y., podané prostredníctvom obhajcu, k odvolaniu prokurátora, pričom vo vyjadrení uviedol nasledovné podstatné okolnosti:

„Obžalovaný U. Y. podal proti vyššie uvedenému rozsudku súdu I. st. v celom rozsahu odvolanie, nakoľko nesúhlasí s ustálením svojej viny a je toho názoru, že rozhodnutie súdu I. st. je založené na nesprávnom hodnotení dôkazov a nesprávnom právom posúdení veci.

Odvolanie voči tomuto rozsudku podal aj prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, ktorý vo vzťahu k obžalovanému U. Y. vyčíta súdu I. st. neprimerane mierny trest. V odôvodnení svojho odvolania poukazuje na výšku spôsobenej škody (vo vzťahu k obžalovanému U. Y. vo výške spolu 46.192,10 EUR) a je toho názoru, že spôsobenie takejto škody odôvodňuje použitie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Použitie takéhoto trestu prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš odôvodňuje aj osobou obžalovaného U. Y., ktorého obranu považuje za obranu bez akejkoľvek sebareflexie, pričom z odôvodnenia jeho odvolania jasne vyplýva účelovo negatívny postoj prokurátora okresnej prokuratúry vo vzťahu k osobe obžalovaného U. Y., ktorého vykresľuje bez objektívnych dôkazov v podstate ako bezcitného kriminálnika.

Obžalovaný U. Y. s podaným odvolaním prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš ani s jeho odôvodnením nesúhlasí a toto považuje za neobjektívne, založené len sa subjektívnych pocitoch a ako výraz prejavu zaujatosti prokurátora voči jeho osobe.

Obžalovaný U. Y. nevie z čoho pramení zášť prokurátora voči jeho osobe, nakoľko on sa voči jeho osobe vždy správal slušne a korektne, a to bez ohľadu na to, že ho v danej veci ako zástupca obžaloby obviňuje. Na jednej strane chápe, že osoby, voči ktorým spoločnosť KAPITÁL IMPÉRIUM, s.r.o. nedodržala svoje zmluvné záväzky a nevyplatila im všetky zmluvne dohodnuté finančné prostriedky, môžu pociťovať určité negatívne emócie voči konateľovi tejto spoločnosti (a z ich odvolaní a vyjadrení tieto emócie aj vyplývajú), avšak je toho názoru, že obžaloba by sa nemala nechať uniesť týmito emóciami až do takej miery, že stratí objektívny pohľad na vec a náhľad. Obžalovaný U. Y. poukazuje na to, že je stále bezúhonnou osobou a nikdy pred skutkom, ktorý sa mu kladie za vinu a ani po skutku sa nedopustil takého konania, ktoré by bolo možné považovať za protiprávne. Má teda právo na to, aby aj prokurátor voči nemu postupoval v zmysle čl. 50 ods. 2 Ústavy SR, neosvojoval ako vlastné emócie poškodených a účelovo ho v očiach súdu neočierňoval. Okrem toho oba žalované skutky mali byť spáchané v roku 2009, teda pred 9 rokmi a za celý ten čas obžalovaný U. Y. viedol a doposiaľ vedie riadny život, riadne pracuje a touto prácou si zabezpečuje prostriedky na úhradu svojich

životných nákladov. Ani z tohto pohľadu nie je bezúhonnosť spochybnená. Obžalovaný U. Y. je slušný a stále bezúhonný človek a nerozumie tomu, prečo sa prokurátor na podklade mienky pár osôb (ktoré navyše označuje za „verejnú“), snaží voči nemu uplatňovať najprísnejšie represívne opatrenia, aké Trestný zákon pripúšťa.

Nie je pravdou, že by sa obžalovaný U. Y. k situácii ohľadne nesplnenia záväzkov spoločnosti KAPITÁL IMPÉRIUM, s.r.o. v priebehu procesu nevyjadril ako to podáva prokurátor. Obžalovaný U. Y. niekoľkokrát vyjadril ľútosť nad tým, že spoločnosť KAPITÁL IMPÉRIUM, s.r.o. v ktorej bol určitú dobu konateľom, nesplnila niektoré svoje záväzky. Avšak len z tejto samotnej skutočnosti nie je možné vykresľovať obžalovaného U. Y. ako bezcitného kriminálnika a nenapraviteľného zločinca, ktorého je potrebné v záujme ochrany spoločnosti umiestniť do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ako to účelovo podáva prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Pritom pre takýto tvrdý postoj k veci nemá prokurátor objektívny podklad.

Obžalovaný U. Y. je aj naďalej presvedčený o tom, že on osobne sa trestnoprávneho konania voči poškodeným nedopustil a že nesplnenie záväzku spoločnosti, v ktorej bol určitú dobu konateľom, voči týmto osobám je vecou obchodného práva a civilného konania. V konaní bolo preukázané, že niektorý poškodený, ako napr. S. Y. (teraz S. G.), svoje splatné pohľadávky cestou civilného konania skutočne vymáhali a vymáhali ich nie voči konateľovi, ale voči spoločnosti Kapitál Impérium s.r.o. Toto konanie bolo vedené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10C/186/2010. Uvedené civilné konanie právoplatne skončilo až v čase, keď novým konateľom spoločnosti Kapitál Impérium s.r.o. bol N. D.. Pričom bolo preukázané, že ešte v tomto čase mala spoločnosť Kapitál Impérium s.r.o. majetok, z ktorého mohol byť tento veriteľ uspokojený. Na základe toho tak nie je zákonné za neuhradenie záväzkov spoločnosti trestnoprávne stíhať jej predchádzajúceho konateľa. Okrem toho zodpovednosť konateľa spoločnosti je vymedzená jasne Obchodným zákonníkom a spoločenskou zmluvou. Trestnoprávna represia, o ktorú sa snaží podaná obžaloba, je však v danom prípade nezákonná.

Obžalovaný U. Y. považuje zdôvodnenie odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš za neobjektívne, pretože na jednej strane sa prokurátor okresnej prokuratúry pod vplyvom osôb, voči ktorým neboli splnené záväzky spoločnosti Kapitál Impérium, s.r.o. snaží vykresliť obžalovaného U. Y. ako osobu kriminálnika a na druhej strane úmyselne žiada neprihliadať na potvrdenia iných osôb, ktoré obžalovaného U. Y. považujú za osobu čestnú a zodpovednú, ktorá bola vždy ochotná nezištne pomôcť a poskytnúť im radu. Obžalovaný je toho názoru, že nie je objektívne a spravodlivé zopár osôb, ktorí sú nespokojní s osobou obžalovaného ako konateľa spoločnosti Kapitál Impérium, s.r.o. označovať za verejnú a ich názor za verejnú mienku a ostatné osoby, ktoré dobre poznajú obžalovaného, U. Y., pretože sú jeho známi, či priatelia, považovať za účelové dôkazy. Kto iný, ako blízke osoby obžalovaného, ktoré ho poznajú roky, môžu podať svedectvo o tom, čo je obžalovaný U. Y. za človeka a ako ho oni za tie roky vnímajú. Obžalovaný U. Y. si síce nedovolí túto časť osôb označiť ako verejnú tak, ako to urobil bezprecedentne prokurátor v odôvodnení svojho odvolania, avšak je toho názoru, že názory týchto osôb je potrebné brať do úvahy pri hodnotení osobnosti obžalovaného.

Obžalovaný U. Y. nemôže súhlasiť s obrazom, ktorý účelovo o ňom vykresľuje prokurátor okresnej prokuratúry, pretože tento nie je založený na žiadnych objektívnych dôkazoch. Pokiaľ by sa prokurátor nedal strhnúť ním uvádzanou „verejnou“ mienkou niekoľkých osôb, musel by dospieť k záveru, že obžalovaný U. Y. je doposiaľ bezúhonnou osobou. Obžalovaný U. Y. sa nedopustil v minulosti žiadnej trestnoprávnej činnosti a jeho vierohodnosť, ako aj morálna bezúhonnosť, nebola v konaní objektívnymi dôkazmi spochybnená. Len z toho dôvodu, že spoločnosť, v ktorej bol obžalovaný určitú dobu konateľom, nesplnila niektoré svoje záväzky, nie je možné usudzovať, že konateľ tejto spoločnosti je nenapraviteľný kriminálnik, ktorého je potrebné umiestniť do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Dôvody nesplnenia týchto záväzkov spoločnosti obžalovaný U. Y. zo svojej pozície vtedajšieho konateľa riadne a preukázateľne vysvetlil a zdôvodnil. Možnosť speňaženia rozpracovaného projektu Diamond Family House a následne zlepšenia finančného stavu spoločnosti bola stále otvorená. Spoločnosť Kapitál Impérium s.r.o. za obdobie pôsobenia obžalovaného U. Y. ako jej konateľa, mala za sebou niekoľko úspešne zrealizovaných projektov rádovo v stotisícoch eur, čo jej dávalo dobrý predpoklad, že aj projekt Diamond Family House dotiahne do úspešného konca. Obžalovaný U. Y. tomuto projektu veril, a preto doňho toľko investoval. Z objektívnych dôvodov finančnej krízy z roku 2008, ktorá sa naplno prejavila v roku 2009 sa tak však nestalo a následná konsolidácia spoločnosti spôsobila neuhradenie niektorých jej zmluvných záväzkov v lehote splatnosti. Takéto konanie však nie je možné považovať za trestnoprávne a trestnoprávne postihovať konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným za neúspech tejto spoločnosti v podnikaní.

Na základe všetkých uvedených skutočností preto obžalovaný U. Y. prostredníctvom svojho obhajcu navrhuje, aby odvolací súd odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Zároveň obžalovaný U. Y. v súlade so závermi ním podaného odvolania navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. st. v celom rozsahu podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) a d) Tr. poriadku zrušil a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku obžalovaného U. Y. spod obžaloby oslobodí, nakoľko skutok nie je trestným činom, alt. obžalovaného U. Y. spod obžaloby oslobodí podľa § 285 písm. e) Tr. poriadku nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný."

Dňa 26.10.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaných Mgr. B. D. a U. Y., pričom vo vyjadrení uviedol nasledovné podstatné okolnosti:

„V označenej trestnej veci v súvislosti s odôvodnením odvolaní zo strany obžalovaných uvádzam, že ich argumentáciu považujem za účelovú obranu, majúcu kontinuálny charakter s ich prednesmi v rámci už zrealizovaných hlavných pojednávaní. Bez potreby vyjadrovať sa k obsahu jednotlivých odôvodnení preto konštatujem, že z hľadiska súdom ustáleného skutkového stavu sú ich tvrdenia nedôvodné. Ich postoj k veci výstižným spôsobom zhrnul v odvolaní poškodený P. D., ktorý dávam do pozornosti a zotrvávam na mojom odvolaní."

Dňa 2.1.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené vyjadrenie poškodených JUDr. F. Y. a D. Y., podané prostredníctvom splnomocneného zástupcu JUDr. Dušana Jančího, k odvolaniu prokurátora a obžalovaných Mgr. B. D. a U. Y., pričom vo vyjadrení uviedol nasledovné podstatné okolnosti:

„S odvolaním prokurátora súhlasíme, argumentáciu obsiahnutú v predmetnom odvolaní považujeme za vecne správnu. Nesúhlasíme však s časťou rozsudku týkajúcou sa výroku o nároku na náhradu škody. V tejto časti žiadame súd aby obžalovaných zaviazal na náhradu škody voči poškodeným JUDr. F. Y. a D. Y. v plnom uplatňovanom rozsahu v súlade s nárokom uplatneným poškodenými v prípravnom konaní.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti s rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/62/2013 zo dňa 13.10.2017 súhlasíme a navrhujeme, aby Krajský súd v Žiline Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/62/2013 zo dňa 13.10.2017 zrušil a aby zmenil napadnutý rozsudok v časti o náhradu škody a zaviazal obžalovaných nahradiť škodu v plnom uplatňovanom rozsahu poškodeným JUDr. F. Y. a D. Y..

S odvolaním obž. U. Y. plne nesúhlasíme. Máme za to, že všetky tvrdenia uvádzané obž. U. Y. sú účelové a tak na ne v odvolacom konaní nemožno prihliadať a akceptovať ich. Odvolanie podané obž. U. Y. považujeme za nedôvodné a neopodstatnené.

Okresný súd Liptovský Mikuláš v danej trestnej veci vykonal dokazovanie, pričom správne zistil a vyhodnotil dôkazy a dospel k hore uvedenému rozsudku. Rozsudok súdu je vecne správny, je vydaný na základe objektívne zisteného skutkového stavu, je preskúmateľný a zrozumiteľný. Rozsudok je dostatočne odôvodnený, pričom z jeho odôvodnenia je zrejmé, o ktoré dôkazy súd oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval a ako vec správne posúdil podľa ustanovení, ktoré použil. Sme toho názoru, že súd vec správne posúdil a vyhodnotil v zmysle ustanovení, ktoré pri rozhodovaní použil. Stotožňujeme s rozhodnutím súdu a jeho skutkovými a právnymi zisteniami. Navrhujeme však, aby súd zaviazal obžalovaných na náhradu škody v plnom rozsahu, tak ako si ju poškodení uplatnili v prípravnom konaní.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti s rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/62/2013 zo dňa 13.10.2017 súhlasíme a navrhujeme, aby Krajský súd v Žiline odvolanie obž. U. Y. zo dňa 06.02.2018 zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku a zároveň aby zmenil napadnutý rozsudok v časti o náhradu škody a zaviazal obžalovaných nahradiť škodu v plnom uplatňovanom rozsahu poškodeným JUDr. F. Y. a D. Y..

S odvolaním obž. B. D. plne nesúhlasíme. Máme za to, že všetky tvrdenia uvádzané obž. B. D. sú účelové a tak na ne v odvolacom konaní nemožno prihliadať a akceptovať ich. Odvolanie podané obž. B. D. považujeme za nedôvodné a neopodstatnené.

Okresný súd Liptovský Mikuláš v danej trestnej veci vykonal dokazovanie, pričom správne zistil a vyhodnotil dôkazy a dospel k hore uvedenému rozsudku. Rozsudok súdu je vecne správny, je

vydaný na základe objektívne zisteného skutkového stavu, je preskúmateľný a zrozumiteľný. Rozsudok je dostatočne odôvodnený, pričom z jeho odôvodnenia je zrejmé, o ktoré dôkazy súd oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval a ako vec správne posúdil podľa ustanovení, ktoré použil. Sme toho názoru, že súd vec správne posúdil a vyhodnotil v zmysle ustanovení, ktoré pri rozhodovaní použil. Stotožňujeme s rozhodnutím súdu a jeho skutkovými a právnymi zisteniami. Navrhujeme však, aby súd zaviazal obžalovaných na náhradu škody v plnom rozsahu, tak ako si ju poškodení uplatnili v prípravnom konaní.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti s rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/62/2013 zo dňa 13.10.2017 súhlasíme a navrhujeme, aby Krajský súd v Žiline odvolanie obž. B. D. zo dňa 06.02.2018 zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku a zároveň aby zmenil napadnutý rozsudok v časti o náhradu škody a zaviazal obžalovaných nahradiť škodu v plnom uplatňovanom rozsahu poškodeným JUDr. F. Y. a D. Y.."

Dňa 21.12.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené vyjadrenie poškodených JUDr. F. Y. a D. Y., podané prostredníctvom splnomocneného zástupcu JUDr. Dušana Jančího, k vyjadreniu obžalovaného Mgr. B. D., pričom vo vyjadrení uviedol nasledovné podstatné okolnosti:

„S vyjadrením obž. B. D. plne nesúhlasíme. Máme za to, že všetky tvrdenia uvádzané obž. B. G. sú účelové a tak na ne v odvolacom konaní nemožno prihliadať a akceptovať ich. Vyjadrenie podané obž. B. G. považujeme za nedôvodné a neopodstatnené.

Nesúhlasíme s tvrdeniami obž. D., že vec nebola správne posúdená, ani že by vec mala byť predmetom civilného konania. Z vykonaného dokazovania jasne vyplýva, že v jednotlivými čiastkovými konaniami bola naplnená skutková podstata trestného činu podvodu. Nie sme názoru, že súd by mal poškodených odkázať v plnom rozsahu na civilné konanie, najmä ak bol nárok na náhradu škody riadne a včas uplatnený a preukázaný v prípravnom konaní. Máme teda za to, že vo svetle výsledkov dokazovania je dostatočný podklad na vyslovenie povinnosti náhrady škody a pre rozhodnutie o tejto povinnosti už nie je potrebné vykonať dodatočné dokazovanie, ktoré by presiahlo potreby trestného stíhania a konanie sa tak nepredíži.

Máme teda za to, že Okresný súd Liptovský Mikuláš v danej trestnej veci vykonal dokazovanie, pričom správne zistil a vyhodnotil dôkazy a dospel k hore uvedenému rozsudku. Rozsudok súdu je vecne správny, je vydaný na základe objektívne zisteného skutkového stavu, je preskúmateľný a zrozumiteľný. Rozsudok je dostatočne odôvodnený, pričom z jeho odôvodnenia je zrejmé, o ktoré dôkazy súd oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval a ako vec správne posúdil podľa ustanovení, ktoré použil. Sme toho názoru, že súd vec správne posúdil a vyhodnotil v zmysle ustanovení, ktoré pri rozhodovaní použil. Stotožňujeme s rozhodnutím súdu a jeho skutkovými a právnymi zisteniami. Navrhujeme však, aby súd zaviazal obžalovaných na náhradu škody v plnom rozsahu, tak ako si ju poškodení uplatnili v prípravnom konaní.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti s rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/62/2013 zo dňa 13.10.2017 súhlasíme a navrhujeme, aby Krajský súd v Žiline odvolanie obž. B. D. zo dňa 06.02.2018 zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku a zároveň aby zaviazal obžalovaných nahradiť škodu v plnom rozsahu."

Dňa 25.10.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené vyjadrenie poškodeného S. G. k odvolaniu prokurátora a obžalovaného U. Y., pričom vo vyjadrení uviedol nasledovné podstatné okolnosti:

„K odvolaniu obžalovaného U. Y. zastúpeného JUDr. Bartkom som sa vyjadril vo svojom podaní z 27.10.2017 a nasl. V jeho odvolaní mi chýba doloženie tvrdení vecnými dôkazmi. Chýba aj pokora k spravodlivosti, vzdelanosti, konanie v ľudských normách.

Moje poznanie stavu po roku od vyhlásenia rozsudku - sa ešte viac prikláňam k argumentom prokurátora (v odôvodnení jeho odvolania). Dovolím si doplniť, čo som už uviedol - že celá séria závadových činov sa javí dopredu premyslená, kolektívne, kvalifikovane a organizovane - s cieľovými deštruktívnymi následkami veľkého rozsahu.

Zo skúsenosti som mal za potrebné uznať ponúknutú šancu danú súdom mladému činovníkovi podnikateľského sektora. Prišlo ale na moju neznalosť prostredia kriminálnikov, a zavádzajúce vplyvy - za čo som povinný sa ospravedlniť. V praxi sme riešili aj väčšie problémy.

Medzičasom som urobil niekoľko pokusov o vyriešenie mojej tiesne zo strany obžalovaného (ako osobne prisľúbil). Žiaľ nepreukázal ani len náznak nápravy, a je si vedomý následku na mojej osobe chorého penzistu. Nemôžu v tom hľadať nejaké „vymáhanie" alebo vydieranie. Nevidím znaky nejakej duševnej

lability osoby obžalovaného, alebo jeho okolia. Povinnosti náhrady škody sa už nevyhne on, ani jeho spoločník. Skôr by som to čítal ako pomstu na starkých veriteľoch. Skrátka nanútili mi predpoklad na osobný bankrot, čo je ukrutnosť a demoralizácia.

Má ešte šancu preukázať zdatnosť majiteľa a štatutára jeho zrušenej firmy (aj s kolektívom). To mu tiež prednášali v aule (ja sa vyhnem mentorovania). Z väznice to už nepôjde. Pri doterajšom výkone má nárok na ručený úver, aj si uplatniť nároky voči spoločníkovi. Najjednoduchšie je odkúpiť a urovnať už vysúdenú pohľadávku s 9% úrokom. (NBS preukázal spôsobilosť pre finančný trh, a samostatné pôsobenie).

K obžalovanému B. D. Mgr., sa viac nemá význam vyjadrovať. Ním spáchané škody by mal nahradiť štát, lebo aj v našom prípade úradne schválil úkladný vklad ľarchy do nevysporiadanej nehnuteľnosti - praktika majetkovej mafie, (viď výpovede Dr. Y. a jej poistenie). Navyše - keď už voči páchatelom konali trestné orgány, a poškodení účastníci nemali prístup k dôverným informáciám, ani do dokladov firiem. Spravodlivosť je tam, kde hodnotu poškodenia odoberie páchatelovi, a vydá poškodenému. V mojom prípade splácam z biednej penzie, čo už v 12/2011 a 05/2018 malo byť na mojom účte po právoplatných rozsudkoch. V poňatí euromeny je osobný nárok vždy nad kolektívny záujem. Iné praktiky môžu byť až vedomý vražedný postup (a v prípade máme 2 mŕtvych).

Toľko si pokladám za potrebné pridať k odôvodneniu prokurátora, z pozície poškodeného v tomto prípade, aj k odvolaniu obžalovaného T. Y. - v aktuálnom čase.

Zároveň chcem požiadať súd, aby odoslal krajskému súdu vec na odvolacie konanie, nakoľko faktor času nepôsobí na obžalovaných určeným účelom, a znemožňuje právo poškodených. Taktiež oznamujem súdu, že mnou uvedená e-mailová adresa je znefunkčnená od 18.11.2018. Je to z dôvodu odhlásenia internetovej a televíznej prípojky - najmä pre financie."

Dňa 29.10.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené vyjadrenie poškodených C. D., C. D., J. C., N. D., U. D. a I. R. (C. D., J. C., N. D., U. D. a I. R. zastúpení splnomocnencom C. D.) k odvolaniu prokurátora, pričom vo vyjadrení uviedli nasledovné podstatné okolnosti:

„V plnom rozsahu súhlasím s názorom prokuratúry, že trest daný rozsudkom je u obidvoch páchatelov neprimerane nízky a nepôsobí preventívne na obvinených, ani na spoločnosť.

Prokuratúra správne postrehla, že verejnosť prítomná na hlavnom pojednávaní v čase vyhlásenia rozsudku dala súdu jasne najavo nespokojnosť s výrokmi o treste.

Zdôrazním len niektoré dôvody v odvolaní, ktoré podľa môjho názoru sú rozhodujúce a plne sa s nimi stotožňujem.

a.) zisťnú pohnútku a negatívny postoj k ich trestnej činnosti, ktorý bol prezentovaný v priebehu celého trestného konania.

b.) v zmysle neho "trestu" má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a "súčasne iných odradí od páchania trestnej činnosti".

c.) trest má mať "výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti", varuje potenciálnych páchatelov pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje v spoločnosti pocit právnej istoty a právneho štátu.

d.) obžalovaný Y. prezentoval svoju obhajobu bez akejkolvek SEBAREFLEXIE, ktorá by preukazovala prejavenu ľútosť zo spáchania skutku.

Toto je moje stručné vyjadrenie k odvolaniu.

K odvolaniu U. Y. zastúpeného obhajcom som sa už vyjadril samostatne a vyjadrenie odovzdal do súdneho spisu."

Odvolací súd po splnení zákonom stanovených podmienok (§ 293 ods. 5 Tr. por.) vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaných Mgr. B. D. a U. Y..

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. vo výroku o treste vzhľadom k tomu, že tresty považoval za neprimerane mierne. Navrhol, aby krajský súd uložil obžalovaným nepodmienečné tresty odňatia slobody, u obžalovaného Mgr. B. D. bližšie k stredu zákonom stanovenej trestnej sadzby s tým, že obidvaja obžalovaní budú zaradení na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Ďalej navrhol uložiť obžalovaným trest zákazu činnosti podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. vykonávať podnikateľskú činnosť podľa § 2 zákona č. 455/1991 Zb. v platnom znení a vykonávať funkciu štatutárneho orgánu alebo jeho zástupcu podľa § 13 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. v platnom znení v polovici trestnej sadzby a zákaz vykonávať činnosti spojené s prijímaním finančných prostriedkov od fyzických a právnických osôb za účelom ich

zhodnocovania, vrátane iných činností zameraných na zhodnocovanie aktív tretích osôb tiež v polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Obhajkyňa obžalovaného Mgr. B. D. navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a obžalovaného Mgr. B. D. v plnom rozsahu spod obžaloby oslobodil. Obhajca obžalovaného U. Y. navrhol, aby odvolací súd z dôvodov § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por., z dôvodov § 285 písm. b) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil, alternatívne aby bol oslobodený z dôvodu § 285 písm. c) Tr. por. Poškodená JUDr. F. Y. vyslovila pranie, aby krajský súd rozhodol spravodlivo. Poškodený S. G. navrhol, aby už ako súčasť výroku o náhrade škody jeho sedminovú čiastku v sume 5 829,80 Eur a úrok z omeškania bol obžalovaný U. Y. povinný zaplatiť v lehote 14 - 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Poškodený a splnomocnený zástupca poškodených S. D. navrhol zrušiť rozsudok o náhrade škody poškodeným C. D., dedičom po B. D. - C. D., J. C. a N. D., ďalej U. D. a I. R. a zaviazať U. Y. nahraďiť túto škodu aj s prislúchajúcim úrokom. Ďalej žiadal sumu, ktorá bola vyplatená Ing. M., taktiež nahraďiť U. Y., nakoľko táto sa stala zo zmluvy zmluvnou pokutou, teda nebola to čiastka zaplatená za hodnotu pozemku. Splnomocnený zástupca poškodených JUDr. Dušan Jančí navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a zmeniť v časti o náhrade škody, a to tak, že obžalovanému Mgr. B. D. sa ukladá povinnosť nahraďiť škodu poškodeným JUDr. F. Y. vo výške 27 881,59 Eur a poškodenej D. Y. vo výške 35 192,- Eur.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolania prokurátora, obžalovaných Mgr. B. D. a U. Y. a poškodených JUDr. F. Y., S. G., C. D., C. D., J. C., N. D., U. D., I. R. a D. Y. boli podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolania boli podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a) Tr. por. (odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaných), s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. (odvolanie obžalovaných), § 307 ods. 1 písm. c) Tr. por. (odvolanie poškodených pre nesprávnosť výroku o náhrade škody), odvolania spĺňajú náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaných odvolaní v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdených trestných činov (obžalovaný Mgr. B. D. v bodoch 1/, 2/, 3/ a 5 pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., v bode 1/ v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., v bode 2/ v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaný U. Y. v bodoch 2/ a 4 pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, c/ Tr. zák., v bode 2/ v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Obžalovaní Mgr. B. D. a U. Y. odvolanie založili na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S ich námietkami skutkovými a právnymi sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by ostalo na odvolacom súde.

Vina obžalovanému musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

Skutočnosť, že odvolatelia sa nestotožňujú so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaných zo spáchania žalovaného skutku a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

V posudzovanej veci uplatnené odvolacie námietky obžalovaných smerujú primárne do oblastí skutkových zistení. Z ich strany ide o výhrady voči skutkovým zisteniam, spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom nižšej inštancie a zároveň polemizujú s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa. V podstate sa obžalovaní takýmto spôsobom snažia presadiť vlastnú (pre nich priaznivú a od skutkových zistení súdu prvého stupňa inú) verziu skutkového stavu veci. Až následne z uvedených skutkových (procesných) výhrad vyvodzujú záver o nesprávnom právnom posúdení skutku, resp. o inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie napadnutého rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výroky o vine a treste obžalovaných a náhrade škody, týkajúcich sa poškodených PhDr. N. D., V. C. G., JUDr. F. Y., S. G., C. D., U. D. a I. R., lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery. Súd prvého stupňa sa taktiež dostatočným spôsobom zaoberal obhajobou obžalovaných a následne presvedčivým spôsobom zdôvodnil, prečo ju považoval za nevierohodnú, nepotvrdenú žiadaným z vykonaných dôkazov.

Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na nasledovnú časť odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa:

„Skutok (pod bodom 2/), v ktorom vystupuje poškodený Ing. G., sa kladie za vinu obžalovaným U. Y. a Mgr. B. D.. Zo spáchania tohto skutku sú usvedčovaní výpoveďou poškodeného, ktorý ozrejmil okolnosti poskytnutia pôžičky spol. KI, výšku požičaných peňažných prostriedkov, ako aj ďalšie zmluvné podmienky. Poskytnutie uvedenej pôžičky mal súd preukázané nielen z jeho výpovede, ale aj písomnými zmluvami o pôžičkách. Z výpovede poškodeného vyplýva, že bol to práve obžalovaný D., ktorý ho oslovil za účelom poskytnutia pôžičky a obžalovaný Y., ktorý podpisoval za dlžníka zmluvy o pôžičke. Napokon ani obžalovaný Y. nenamietal, že uzavrel pôžičku s poškodeným G.. Z výpovede poškodeného je tiež zrejmé, že urgoval obžalovaných o vrátenie pôžičiek. Pokiaľ ide o skutok pod bodom 4/, za ktorý je stíhaný len obžalovaný Y., nielen na základe výpovede tohto obžalovaného a poškodených, ale aj samotným listinným dôkazom a to kúpnu zmluvou mal súd preukázané, že dňa 23.12.2009 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi spol. KI, v mene ktorej konal obžalovaný U. Y. ako štatutárny orgán na strane kupujúcich a poškodenými C. D. a spol. ako predávajúcimi. Predmetom tejto zmluvy bol prevod vlastníctva k pozemku parc. č. 1540/39 v kat. území W. U., za kúpnu cenu 40 808,60 Eur. Z tejto zmluvy vyplýva, že spol. KI, za ktorú konal obžalovaný Y., sa zaviazala zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu. Z tejto zmluvy je taktiež zrejmé, že jednej zo zmluvných strán p. M. bola vyplatená kúpna cena pripadajúca na jeho podiel pred podpisom zmluvy. Vo vzťahu ku všetkým skutkom (2/ a 4/), ktoré sa kladú za vinu obžalovanému Y., je potrebné skúmať, či spol. KI, ktorej bol konateľom v rozhodnom období a ktorá prijala peňažné plnenie, či už titulom pôžičky, resp. prijala záväzok zaplatiť kúpnu cenu, bola pripravená splniť svoje zmluvné záväzky v čase vzniku záväzku, resp. v lehote splatnosti. Z dokazovania mal súd preukázané, že spol. KI nebola v rozhodnom období pripravená, resp. schopná splniť si uvedené zmluvné záväzky. Obhajoba obžalovaného U. Y. bola postavená na tvrdení, že uvedené zmluvné záväzky bude spol. KI pripravená plniť z realizácie, resp. odpredaja projektu IBV Diamond Family House spoločnosti Niersberger a po jeho odpredaní by získala spoločnosť peňažné prostriedky na splnenie ďalších záväzkov. Táto obhajoba však bola nielen spochybnená, ale dokonca vyvrátená výpoveďou

svedka N. S., ktorý bol oprávnený vystupovať v mene uvedenej spoločnosti. Menovaný svedok potvrdil, že spol. Niersberger mala obchodné aktivity so spol. KI, v rámci ktorých aj kúpila niektoré nehnuteľnosti, ktoré KI sprostredkovala a rovnako potvrdil, že im bol ponúknutý projekt IBV Diamond Family House a teda obdržal jeho návrh. Svedok však jednoznačne uviedol, že zo strany Niersberger nebol daný žiadny prisľub týkajúci sa ich účasti na tomto projekte Diamond Family Houses. Z uvedeného potom vyplýva, že aj v minimálnej rovine absentuje akýkoľvek zmluvný vzťah medzi uvedenými spoločnosťami, ktorý by spol. KI viedol a naplňoval očakávaním, že sa hlavný projekt môže zrealizovať vstupom investora Niersberger. Spol. KI, za ktorú konal obžalovaný Y., sa aj napriek tomu rozhodla prijať peňažné záväzky, hoci nemala k dispozícii žiadne voľné finančné zdroje na vyrovnanie týchto záväzkov. Na mieste by mohli byť úvahy o tom, či obžalovaný Y. mal úmysel uviesť poškodených do omylu za situácie, ak by projekt DFH bol zazmluvnený a spol. Niersberger od tohto projektu odstúpi, avšak táto okolnosť v danej veci nenastala, resp. nebola preukázaná. Spol. KI, ktorej konateľ obžalovaný Y. označil tento projekt za rozhodujúci pre účely plnenia záväzkov, napriek tomu, že nemala žiadnu garanciu tohto projektu, tak vytvárala ďalšie pasíva spoločnosti. Vzhľadom na absenciu zmluvného základu obžalovaný Y. nemohol reálne očakávať žiadne plnenie, resp. spoluúčasť spoločnosti Niersberger. S poukazom na tieto úvahy potom nie je podstatné pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti to, či spol. KI prijímala nejaké opatrenia súvisiace s prípravou tohto projektu, napr. v podobe vypracovania projektu Diamond Family House, keďže sa nemohla oprieť o žiadny zmluvný vzťah, z ktorého by vyplynulo nárokovateľné plnenie na uspokojenie veriteľov spoločnosti KI. Ak sa spol. Niersberger zmluvne nezaviazala k účasti na projekte DFH, tak potom nie je možné sa stotožniť s tvrdením obžalovaného, že táto spoločnosť odstúpila od projektu. Samotný obžalovaný Y. vo výpovedi sám uznal, že investícia zo strany S. nebola zmluvne dohodnutá. Pokiaľ svedok D. potvrdil, že pre spol. KI na základe zmluvy o dielo vykonávali projektovú činnosť vrátane projektu DFH, súd uvádza, že ani táto skutočnosť nemôže mať vplyv na subjektívnu stránku prejednávaneho trestného činu, pretože ako bolo vyššie uvedené, označený projekt nemala táto spoločnosť zazmluvnený. Potom je irelevantné, v akom štádiu rozpracovania sa nachádzal a či bol pripravený na jeho odpredaj. Nemenej významným je tiež skutkové zistenie súdu, ktoré vyplýva z daňových priznaní k dani z príjmov označenej spoločnosti. Z týchto je zrejmé, že spol. KI v rozhodujúcom období rokov 2009 a 2010 vykazovala stratový výsledok hospodárenia, dokonca náklady spoločnosti niekoľkonásobne prevyšovali výnosy. V tomto smere súd poukazuje na výpoveď samotného obžalovaného U. Y., že v roku 2009 spoločnosť nemala také príjmy ako v predchádzajúcom roku 2008 a vyšší zisk z roku 2008 bol preinvestovaný za účelom zhodnotenia opäť v projekte DFH. Pokiaľ ide o pôžičku od p. G., sám obžalovaný Y. pripustil, že v danom čase bol nedostatok peňažných prostriedkov v spoločnosti, ktoré ho viedli k prijatiu tejto pôžičky na prefinancovanie podnikateľskej činnosti. Pozornosti súdu neunikla ani tá skutočnosť, že prvá pôžička od pána G. je datovaná júlom 2009, spol. KI, napriek existencii tohto záväzku prijala ďalší záväzok a to v septembri 2009, ide teda o princíp „dlh na dlh“, následne KI prijala ďalší záväzok v podobe uhradenia kúpnej ceny za prevod pozemku v W. U. vo vzťahu k predávajúcim p. D. a spol. Lehota splatnosti tohto záväzku, pokiaľ ide o kúpnu cenu, preukázateľne spadá do obdobia, kedy KI za predchádzajúci rok hospodárila s výraznou stratou. Vytváranie týchto pasív je súčasťou roka 2009 a 2010, ktoré samotný obžalovaný Y. označil za obdobie, kedy už nemali príjmy, aby boli v pluse. Nepriaznivý ekonomický stav spol. KI je preukázaný aj ďalšími listinnými dôkazmi a to predovšetkým mnohými exekučnými konaniami, v ktorých na strane povinného vystupuje uvedená spoločnosť. Pokiaľ obžalovaný Y. poukazuje, že spoločnosť KI mala na účte dostatok peňažných prostriedkov na splnenie záväzkov, s týmto sa nie je možné stotožniť. Nie je možné poukázať na konkrétnu položku z konkrétneho dňa, aký bol stav na účte a hodnotiť uvedený dôkaz izolovane, bez nadväznosti na ďalšie dôkazy preukazujúce ekonomický stav spoločnosti. Ako už bolo vyššie uvedené, nielen daňové priznania, ale samotný obžalovaný potvrdil, že v roku 2009 spoločnosť nemala také príjmy, aby bola v pluse. Práve z výpisu z účtov spol. KI je zrejmé, že na ich ľarchu boli účtované aj poplatky súvisiace s exekučným konaním. Nemožno sa stotožniť ani s obhajobou obžalovaného Y. v tom smere, že v prípade neúspechu projektu DFH u poškodeného Ing. G. bola alternatíva existenciou mandátnej zmluvy, na základe ktorej bola spol. KI oprávnená sprostredkovať predaj jeho pozemkov, z čoho mala mať spoločnosť peniaze. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že spoločnosť nemohla mať vopred žiadnu istotu, resp. záruku, že predaj pozemkov sa uskutoční a tak získa peňažné prostriedky. Pokiaľ obžalovaný Y. poukazuje na to, že po odstúpení Niersbergeru od hlavného projektu oslovil banky so žiadosťou o poskytnutie úveru, táto skutočnosť nie je preukázaná žiadnym dôkazom. Naviac javí sa ako nepravdepodobné, že prípadná negatívna odpoveď banky k podanej žiadosti bola uskutočnená len telefonicky. V každom prípade ak banka zamietla žiadosť KI o úver, bolo to podľa výpovede obžalovaného Y. z dôvodu, že spoločnosť neposkytla dostatočnú zábezpeku. Uvedená argumentácia je v plnom rozsahu použiteľná aj vo vzťahu k obžalovanému D., pokiaľ ide o skutok, v ktorom vystupuje

poškodený Ing. G.. Obžalovaný D. si musel byť vedomý nepriaznivej finančnej situácie spoločnosti KI, keďže mal udelenú generálnu plnú moc na zastupovanie spoločnosti. Obžalovaný Y. potvrdil, že medzi nimi navzájom existovala vzájomná dôvera, boli v pravidelnom kontakte, stretávali sa podľa potreby na dennej báze v rámci porád. Súd preto nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný D. oslovil poškodeného Ing. G. práve po predchádzajúcej dohode s obžalovaným Y..

Ohľadom skutku pod bodom 4/ nemožno nespomenúť okolnosti, za ktorých došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy zo dňa 23.12.2009. Spol. KI, zastúpená konateľom - obžalovaným Y., zaťažila predmetnú nehnuteľnosť záložným právom (v prospech Y.) v čase, kedy neuplynula lehota splatnosti na zaplatenie kúpnej ceny. Záložná zmluva bola dokonca uzatvorená v čase, kedy nebola ani podpísaná kúpna zmluva medzi spol. KI ako nadobúdateľom a p. D. a spol. ako predávajúcimi, teda záloh identifikovaný v záložnej zmluve nemohol byť v tom čase vo vlastníctve spol. KI. Následne spol. KI previedla tento pozemok na manželov Y. v čase, kedy nezaplatila kúpnu cenu za prevod nehnuteľností vo vzťahu k predávajúcim p. D. a spol. a tým teda porušila aj zmluvné dojednanie o predkupnom práve predávajúcich. Pokiaľ obžalovaný Y. poukazoval na skutočnosť, že sa snažil vrátiť nehnuteľnosti späť do vlastníctva, tak v tomto smere súd konštatuje, že to bolo v čase, kedy nielenže bolo podané na neho trestné oznámenie, ale už bolo aj vznesené obvinenie za prejednávajúcu trestnú činnosť. Bola to spol. KI, v mene ktorej konal obžalovaný Y., ktorá sa rozhodla previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti na ďalšiu osobu bez toho, aby bola zaplatená kúpna cena, namiesto toho, aby predávajúcim umožnil uplatniť si predkupné právo. Nemožno prehliadnuť ani skutočnosť, že v krátkom čase po sebe spoločnosť KI prijala nie zanedbateľné záväzky a to pôžičku od p. Y. v sume prevyšujúcej 60 000,- Eur a krátko na to záväzok spočívajúci v zaplatení kúpnej ceny za prevod nehnuteľností poškodeným p. D. a spol.

Skutok bod bodom 3/ sa kladie za vinu výlučne obžalovanému D., vystupuje v ňom ako poškodená JUDr. Y. a vzťahuje sa na obdobie júla, augusta a novembra 2009. Zo spáchania tohto skutku je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodenej, ktorá v podstatných okolnostiach vypovedala rovnako ako v prípravnom konaní. Z výpovede poškodenej vyplýva, že obžalovanému D. poskytla pôžičku v júli 2009 v sume 3 319,39 Eur a v auguste 2009 v sume 4 979,08 Eur. Na žiadosť obžalovaného v novembri 2009 mu poskytla pôžičku v celkovej sume 33 139,92 eur (1 000 000,- Sk), v ktorej čiastke sú započítané predchádzajúce dve pôžičky. Uvedenému zodpovedá skutočnosť, že v novembri 2009 mu reálne poskytla 25 227,- Eur. Súd nemal dôvod neveriť jej výpovedi, pretože je podporená aj ďalšími listinnými dôkazmi a to písomnou zmluvou o pôžičke, výzvami smerujúcimi k vráteniu pôžičiek. Listom zo dňa 16.3.2010, ktorý adresovala poškodená spol. KI mal súd preukázané, že došlo k predĺženiu termínu splatnosti pôžičky do konca januára 2010. Výpoveď poškodenej je podporená aj ďalším listinným dôkazom a to výpisom z účtu poškodenej, z ktorého vyplýva, že dňa 10.11.2009 previedla bezhotovostne na účet KI sumu 25 227,- Eur. Ide o totožný účet, ktorý je uvedený v písomnej zmluve o pôžičke zo dňa 9.11.2009. Obžalovaný D. v tomto prípade konal ako zástupca spol. KI na základe už skôr spomínaného splnomocnenia a vylákal pôžičky od poškodenej pre chod spoločnosti KI. Ako už bolo skôr uvedené, obžalovaný D. ako splnomocnený zástupca, keďže bol v pravidelnom kontakte s obžalovaným Y., ktorý bol konateľom spoločnosti KI, musel vedieť, v akej finančnej kondícii sa nachádza táto spoločnosť v čase, kedy vznikol predmetný záväzok a musel si byť teda vedomý aj toho, že nebude schopný vrátiť požičané peňažné prostriedky. Aj v tomto prípade platí, že obžalovaný D. prijímal záväzok v čase, kedy ešte predchádzajúci záväzok nebol splnený voči menovanej poškodenej a potom opakovane prijal ďalší záväzok. V podstate o neschopnosti obžalovaného splniť tieto peňažné záväzky v relevantnom čase svedčí aj tá skutočnosť, že úroky boli vyplatené hneď pri prevzatí pôžičky, t.j. boli vyplatené z vlastných prostriedkov poškodenej.

Pokiaľ ide o skutok pod bodom 5/, ktorý sa kladie za vinu obžalovanému D. vo vzťahu k poškodenej D. Y., aj v tomto prípade je vina obžalovaného preukázaná jednoznačne výpoveďou menovanej poškodenej, na ktorú nadväzujú aj ďalšie zadovážené listinné dôkazy a to predovšetkým zmluva o pôžičke. Pokiaľ sa poškodená v niektorých parciálnych otázkach odchyľila od svojej prechádzajúcej výpovede, nejde v žiadnom prípade o podstatné okolnosti. V tomto prípade obžalovaný D. vystupoval pri získavaní pôžičiek ako zástupca spoločnosti AWIN, čo mal súd preukázané nielen výpoveďou konateľa spoločnosti C. H., ale aj plnomocenstvom, ktorý splnomocnil obžalovaného D., aby konal v mene uvedenej spoločnosti v plnom rozsahu. Súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný musel vedieť, v akom finančnom stave je uvedená spoločnosť, pretože mal generálnu plnú moc konať v jej mene a podľa výpovede svedka H. obžalovaný D. pracoval, koordinoval a riadil projekty, na ktorých sa uvedená spoločnosť podieľala. Obžalovaný D. si preto aj v tomto prípade musel byť vedomý, že finančná situácia v tejto spoločnosti neumožňuje vrátiť peňažné prostriedky. Napokon aj svedok H. pripustil a konštatoval, že v rozhodnom období bola zlá finančná situácia v tejto spoločnosti. Tomu korešponduje aj jeho ďalšia výpoveď, že majetkom spoločnosti boli len ním spomínané 2 motorové

vozidlá. O podvodnom úmysle obžalovaného svedčí tá skutočnosť, že predstieral pred poškodenou, že v prípade prvej pôžičky je vlastníkom obrazu, ktorý mal slúžiť ako zábezpeka, hoci z výpovede svedka I. J. vyplýva, že on bol výlučným vlastníkom tohto obrazu a D. neudelil súhlas, aby ho niekomu prenechal ako zábezpeku. Navyiac aukčné spoločnosti vrátane spol. SOGA potvrdili, že uvedený obraz im obžalovaný D. neponúkal a nebol vedený v ich databáze. V prípade druhej pôžičky predstieral pred poškodenou, že ide o originál obrazu, čo nebola pravda. Peňažné prostriedky obžalovaný použil pre vlastnú potrebu, tieto preukázateľne neboli zaevidované v účtovníctve spoločnosti AWIN s.r.o., čo mal súd preukázané výpoveďou svedka H.. Aj v prípade uvedenej spoločnosti súd nemal preukázané, že spoločnosť mala voľné peňažné prostriedky, z ktorých mohla splniť peňažný záväzok voči poškodenej Y.. Podľa daňových priznaní bol výsledok hospodárenia stratový, náklady niekoľkonásobne prevyšovali výnosy spoločnosti. Zo spáchania skutku pod bodom 1/, v ktorom vystupujú poškodené p. PhDr. D. a p. Y., je usvedčovaný výpoveďami poškodených, svedkov I. Y. a N. G.. Poškodená PhDr. D. potvrdila, že ju oslovil obžalovaný D. so žiadosťou, aby na svoje meno uzavrela dve úverové zmluvy v peňažnom ústave s tým, že úvery bude splácať on. Rovnako z jej výpovede vyplýva, že úverové zmluvy aj uzavrela. Z výpovede poškodenej p. Y. je preukázané, že obžalovaný D. ju požiadal, aby jeden z úverov zabezpečila svojim bytom, s čím súhlasila. Podľa výpovede poškodenej PhDr. D. peňažné prostriedky z oboch úverov prevzal obžalovaný D.. Skutočnosť, že sa obžalovaný angažoval pri vybavovaní úverov vyplýva nielen z výpovede poškodených a svedka I. Y., ale jeho osobná a aktívna účasť v banke za uvedeným účelom je spoľahlivo preukázaná výpoveďou N. G. ako pracovníčky banky. Zo správania obžalovaného je zrejmé, že ide o vopred premyslené konanie, v rámci ktorého zabezpečil, aby sa úverový dlžník (p. D.) a záložný dlžník (p. Y.) ani nestretli pri uzatváraní zmlúv v banke. Výpovede označených osôb sa navzájom zhodujú, dopĺňajú a nadväzujú na seba v podstatných okolnostiach. Obžalovaný je tiež nepriamo usvedčovaný aj ďalšími zadováženými listinnými dôkazmi - zmluvami o úvere, výpismi z úverových účtov. Uvedenými listinnými dôkazmi mal súd preukázané, že poškodená p. D. uzatvorila dňa 21.9.2009 dve úverové zmluvy so SLSP tak ako je uvedené vo výroku rozsudku v skutku pod bodom 1/. Podľa výpisov z úveru bol čerpaný prvý úver (č. 0334477378) vo výške 15 810,83 Eur a druhý úver (č. 0334475823) vo výške 32 734,48 Eur (oba ponížené o príslušný poplatok), uvedenou listinou je tiež preukázané poukazovanie splátok obidvoch úverov. Súd nemal dôvod neveriť výpovedi vyššie uvedených osôb, keďže táto je podporená aj ďalším listinným dôkazom - prehľadom obrátov na inkasnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, podľa ktorého boli na uvedený účet poukazované platby 636,88 Eur a pri platbe je uvedené meno B. D.. Výpoveď obžalovaného k tomuto skutku je účelová, keďže na jednej strane si zo sledovaného obdobia nič nepamätá a počas toho istého výsluchu uvedie, že nemá vedomosť, že požiadal Y., aby ručila bytom za úver p. D. alebo že prevzal od p. D. v roku 2009 peňažné prostriedky vo výške jej úverov zo G.. V tomto prípade taktiež o podvodnom úmysle obžalovaného svedčí už len tá skutočnosť, že prijatie peňažných prostriedkov z týchto úverových zmlúv bolo obžalovaným realizované v čase, kedy bol zaťažený predchádzajúcimi dlhmi, čo len potvrdzuje jeho neschopnosť splniť tento záväzok v čase, kedy ho prijímal. Z dokazovania mal súd preukázané, že u obžalovaného D. nebolo v jeho možnostiach a schopnostiach v čase, kedy vylákal peňažné prostriedky, si tento záväzok preukázateľne splniť."

Na preukázanie viny obžalovaných súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logická, ničím nenarušená a uzatvorená sústava navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaných, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru.

Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992). V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Odvolatelia primárne namietajú v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladajú odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si ale odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Z hľadiska aplikácie hmotného a procesného práva sa krajský súd stotožnil s výrokmi o vine a trestoch uložených obžalovaným napadnutým rozsudkom, ktoré zodpovedajú stavu veci a zákonu. Odvolanie obžalovaného U. Y. nie je dôvodné a odvolanie obžalovaného Mgr. B. D. je čiastočne, vo výroku o náhrade škody poškodenej D. Y., dôvodné.

K výroku prvostupňového súdu ohľadom povinnosti obžalovaného Mgr. B. D. nahradiť škodu poškodenej D. Y. vo výške 21 372,80 Eur, odvolací súd uvádza, že okresný súd v tomto prípade nesprávne ustálil výšku náhrady škody. Po preskúmaní napadnutého výroku a skutkového stavu dospel odvolací súd k záveru, že výška škody mala byť ustálená v sume 20 372,80 Eur. Z vykonaných dôkazov v priebehu trestného konania bolo zrejmé, že poškodená obžalovanému Mgr. B. D. (konajúcemu v mene obchodnej spoločnosti AWIN, s.r.o.) na základe zmlúv o pôžičkách poskytla sumu 33 192,00 Eur, pričom jej postupnými splátkami bola vrátená suma v celkovej výške 12 819,20 Eur, čím jej vznikla skutočná škoda vo výške 20 372,80 Eur. Krajský súd teda v prospech obžalovaného Mgr. B. D. znížil výšku škody, ktorú je povinný obžalovaný Mgr. B. D. poškodenej D. Y. nahradiť. So zvyškom nároku na náhradu škody poškodenej D. Y. odkázal na civilný proces. Z uvedeného dôvodu preto možno odvolanie obžalovaného Mgr. B. D. považovať za čiastočne dôvodné. Odvolanie poškodenej D. Y., ktorá si uplatnila škodu vo výške 23 629,00 Eur (a následne na hlavnom pojednávaní vo výške 33 192,00 Eur), je potrebné preto považovať ako nedôvodné.

Prokurátor podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa proti výroku o treste voči obžalovaným Mgr. B. D. a U. Y..

Odvolací súd na základe odvolania prokurátora vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaním napadnutému výroku rozsudku súdu prvého stupňa, pretože z pohľadu zákona a spravodlivosti žiadny trest nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatela.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7, právo na obhajobu - § 2 ods. 9, voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12, rovnosti (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14. Odvolací súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Neušlo však pozornosti krajského súdu, že prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania namietal pri obžalovanom Mgr. B. D. absenciu právnej kvalifikácie konania obžalovaného aj podľa § 138 písm. j) Tr. zák., teda závažnejší spôsob konania - na viacerých osobách. Prokurátor však v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí, a rovnako aj v samotnom odvolaní, navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa len z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. vo výroku o treste vzhľadom k tomu, že tresty považoval za neprimerane mierne. Krajský súd mal za to, že prokurátor v tejto časti odvolania (voči výroku o vine) ustúpil, a preto sa odvolací súd zaoberal len odvolacími dôvodmi voči výrokom o treste. Je vhodné poznamenať, že prokurátor správne namietal právnu kvalifikáciu trestného činu u obžalovaného Mgr. B. D., ale krajský súd výrok o vine nezmenil, lebo táto zmena by bola v neprospech obžalovaného, nakoľko prokurátor v tejto časti odvolania ustúpil, čo vyplývalo z prejavu prokurátora na verejnom zasadnutí. Rovnako je potrebné konštatovať, že aj v prípade, ak by prokurátor v tejto časti odvolania neustúpil, zmena tejto právnej kvalifikácie v neprospech obžalovaného Mgr. B. D. by nemala vplyv na trestnú sadzbu a ani na výšku trestu.

Z dôvodov odvolania prokurátora je nesporné, že prokurátor primárne namietal neprimeranosť trestov odňatia slobody u oboch obžalovaných, ktoré boli uložené rozsudkom súdu prvého stupňa.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

V súvislosti s namietanou neprimeranosťou uložených trestov prokurátorom treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Okresný súd správne aplikoval pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne aplikoval všetky hmotnoprávne ustanovenia rozhodujúce pre uloženie druhu a výmery trestu, vrátane správneho zistenia poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. Krajský súd uzatvára, že okresným súdom uložené tresty, pri obžalovanom Mgr. B. D. trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a pri obžalovanom U. Y. trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 roky a 6 mesiacov, považuje odvolací súd za zákonné, primerané a spravodlivé.

Odvolačný súd zistil, že súd prvého stupňa si vytvoril dostatočný skutkový základ k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu. Na tomto mieste krajský súd poznamenáva, že argumenty prokurátora uvedené v písomných dôvodoch odvolania (neprimeranosť trestov odňatia slobody, neuloženie trestov zákazu činnosti) neboli spôsobilé zvrátiť druh a výmeru trestov, ktoré boli obžalovaným uložené rozsudkom súdu prvého stupňa.

Súd prvého stupňa rozviedol svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výrokom o treste, ktoré si odvolací súd osvojil v plnom rozsahu a v podrobnostiach na ne aj vo svojom rozhodnutí poukazuje.

Krajský súd navyše dodáva, že v prospech obžalovaných vyhodnotil tiež tú skutočnosť, že od spáchania žalovaných skutkov prešiel dlhší čas - 9 rokov, čo podľa názoru krajského súdu bolo potrebné vyhodnotiť jednoznačne v prospech obžalovaných s ohľadom na účel trestu. Nemenej významnou je tiež klesajúca nebezpečnosť trestného činu pre spoločnosť vzhľadom na časový odstup od spáchania trestného činu.

Z hľadiska aplikácie hmotného a procesného práva sa krajský súd stotožnil s výrokmi napadnutého rozsudku o náhrade škody, ktoré zodpovedajú stavu veci a zákonu, a preto odvolania poškodených JUDr. F. Y., S. G., C. D., U. D., I. R. a D. Y. nie sú dôvodné.

Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutých výrokoch rozsudku okresného súdu, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného v priebehu trestného konania. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení a priznania nároku na náhradu škody odkazuje na podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o náhrade škody a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Podľa § 287 ods. 1, veta prvá Tr. por. ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený.

Podľa § 288 ods. 1, veta prvá Tr. por. ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom odkáže súd poškodeného tiež so zvyškom jeho nároku, ak mu nárok z akéhokoľvek dôvodu prizná len sčasti.

Podľa § 46 ods. 1, veta prvá Tr. por. poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody.

Podľa § 46 ods. 3 Tr. por. poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Vzhľadom na definíciu pojmu škoda (§ 46 ods. 1 Tr. por.) povinnosť rozhodnúť o jej náhrade v odsudzujúcom rozsudku, ak bol jej nárok riadne uplatnený, sa vzťahuje na škodu majetkovú, morálnu aj inú.

K odvolaniu poškodenej JUDr. F. Y. krajský súd uvádza, že prvostupňový súd vyčíslil škodu, ktorá bola poškodenej spôsobená, tak, že to zodpovedá stavu veci a zákonu. Poškodená JUDr. F. Y. si v prípravnom konaní uplatnila škodu vo výške 24 222,52 Eur, pričom súd prvého stupňa postupoval správne, keď zaviazal obžalovaného Mgr. B. D. k náhrade škody vo výške 24 221,59 Eur a vo zvyšku odkázal poškodenú s nárokom na náhradu škody na civilný proces, nakoľko to zodpovedá skutočnosti a vykonaným dôkazom. Pri všeobecnom prieskume týchto výrokov krajský súd zistil, že tieto výroky nevykazujú znaky nezákonnosti a sú vecne správne.

Čo sa týka uplatnenej výšky škody poškodenej JUDr. F. Y. v sume 27 881,59 Eur na hlavnom pojednávaní, odvolací súd zdôrazňuje, že poškodený si musí v trestnom konaní uplatniť nárok na náhradu škody najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania, kde musí uviesť dôvod a výšku uplatneného nároku na náhradu škody. Je síce pravdou, že uplatnený nárok na náhradu škody možno zmeniť, upresniť, a to až do doby, kým sa súd neodoberie na záverečnú poradu na hlavnom pojednávaní, eventuálne vo verejnom zasadnutí v konaní o odvolaní, ale zmena výšky uplatneného nároku na náhradu škody sa musí uskutočniť na základe vykonaného dokazovania.

K odvolaniu poškodeného S. G. krajský súd rovnako uvádza, že prvostupňový súd vyčíslil škodu, ktorá bola poškodenému spôsobená, tak, že to zodpovedá stavu veci a zákonu. V popise skutku napadnutého rozsudku bola ustálená škoda vo výške 5 829,80 Eur, teda v sume, v akej si poškodený S. G. uplatnil riadne a včas nárok na náhradu škody v prípravnom konaní a v sume, aká mu bola napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu priznaná. V súdnom konaní si potom poškodený S. G. uplatnil nárok na náhradu škody postupne až do výšky 8 697,00 Eur. Na tomto mieste odvolací súd rovnako pripomína, že zmena výšky uplatneného nároku na náhradu škody sa musí uskutočniť na základe vykonaného dokazovania, čo sa v tomto prípade nestalo, nakoľko na základe výsledkov dokazovania krajský súd považoval sumu 5 829,80 Eur, ustálenú v popise skutku v napadnutom rozsudku, za zákonnú a opierajúcu sa o vykonané dôkazy. Rovnako krajský súd nezistil žiadne pochybenie okresného súdu pri výroku, ktorým poškodeného S. G. odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Pokiaľ ide o odvolania poškodeného C. D., poškodenej U. D. a poškodeného I. R. voči výrokom napadnutého rozsudku o nároku na náhradu škody, je potrebné konštatovať (rovnako ako v prípade poškodených JUDr. F. Y. a S. G.), že prvostupňový súd správne vyčíslil škodu, ktorá bola poškodeným spôsobená, tak, že to zodpovedá stavu veci a zákonu. V popise skutku napadnutého rozsudku bola škoda ustálená vo výške 5 929,80 Eur (v prípade poškodeného C. D.), vo výške 7 287,25 Eur (v prípade poškodenej U. D.) a vo výške 7 287,25 Eur (v prípade poškodeného I. R.), čo zodpovedá aj výsledkom dokazovania, preto okresný súd správne vyčíslil výšku škody a poškodeným C. D., U. D. a I. R. nepriznal viac, ako to bolo ustálené v skutku napadnutého rozsudku. Krajský súd potom nezistil žiadne pochybenie okresného súdu ani pri výroku, ktorým poškodených C. D., U. D. a I. R. odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces. Pri prieskume týchto výrokov krajský súd zistil, že sú vecne správne.

Ohľadom zrušeného výroku napadnutého rozsudku, ktorým súd dedičov poškodenej B. D. odkázal na civilný proces, druhostupňový súd konštatuje, že v čase vyhlásenia rozsudku už uznesenie o dedičstve bolo právoplatné, ale ešte nebolo v dispozičnej sfére okresného súdu, preto dedičov zomrelej poškodenej B. D. nemohol v rozsudku špecifikovať. Na základe uznesenia o dedičstve Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 5D/521/2017 zo dňa 12.10.2017, právoplatným dňa 12.10.2017, boli krajskému súdu v čase rozhodovania o odvolaní alebo nej poškodenej B. D. známi dedičia, na ktorých prešiel nárok na náhradu škody spôsobenej alebo nej poškodenej B. D. v tejto trestnej veci. Krajský súd preto osobitným výrokom uložil U. Y. povinnosť nahradiť poškodenému C. D. škodu vo výške 2 914,90 Eur, poškodenej J. C. škodu vo výške 2 914,90 Eur a poškodenému N. D. škodu vo výške 2 914,90 Eur.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku prokurátorom, obžalovanými a poškodenými, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v časti - vo výroku o náhrade škody, týkajúcom sa poškodených B. D. a D. Y. a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine, treste a výroku o škode, týkajúcom sa poškodených PhDr. N. D., Ing. C. G., JUDr. F. Y., S. G., C. D., U. D. a I. R., sám rozhodol o nároku na náhradu škody. Odvolania prokurátora, obžalovaného U. Y. a poškodených JUDr. F. Y., S. G., C. D., U. D., I. R. a D. Y. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.